Jan.
Rev. J.W. Van Weelden
17 Tweedsmuir Ave. E.
Chatham, Ont.

APRIL 23, 1970 — No. 952
25th YEAR OF PUBLICATION

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail. Registration number 0-0451.

NEWS AND VIEWS

The church is seeking her way in the world of rapid change and development. Answers are being sought for new and difficult problems caused by the spirit of our age. The answers of liberal Christianity are widely published in secular and Christian publications alike. They have received more publicity than warranted, as they are certainly not the only ones who are trying to make an impact. Evangelical Christians are not sitting still either! Within the evangelical movement new developments are taking place.

1. THE EVANGELICAL THEOLOGICAL SOCIETY OF CANADA

The E.T.S. has now joined the Evangelical Theological Society of the U.S. as a regional section. It is hoped that this union will strengthen the society. It is unfortunate that the E.T.S. has not been able to organize a Western branch as yet. On May 19, a joint meeting will be held at the Ontario Bible College with the Canadian Association of Bible Colleges. Dr. L. Praamsma will be speaking on John Calvin and Rev. Charles A. Tipp will be bringing a paper on Christian Unity, adapted from his chapter in the book, "One Church, Two Nations", published by Longmans.

2. BIBLE SCIENCE ASSOCIATION OF CANADA

One of the new arrivals in Canada is the Bible Science Association. This Canadian branch of the B.S.A. was formed about two years ago and the membership is approximately 125. The association is affiliated with the Bible Science Association Inc. of Caldwell, Idaho. All society members receive the Bible Science Newsletter published in Idaho. The society sponsors public seminars, lectures and discussions on the subject of creationism. Film strips have been shown and books upholding creation have been displayed. Just recently Rev. Walter Lang, Executive Director of the B.S.A. gave a lecture in Vancouver on the expeditions to Mount Ararat in Turkey in search of Noah's Ark. The objects of the Association are: "a. To promote the cause of creationism in churches, schools, and in our culture in general. b. To relate the Bible of the Christian faith to the sciences and disciplines in the educational world and in industry. c. To promote research to study creationism."

The statement of faith is: "1. Special Creation rather than a creation by development from one form of life to another. 2. Divine design and purpose in nature, as opposed to an unorganized chance development. 3. A universal Noahian flood. 4. Christ as God and Man, as our ONLY Substitute and Saviour."

The membership fee is $5.00 per year, student membership $2.00. For further information write Bible Science Association of Canada, P.O. Box 4006, Vancouver 9, B.C.

3. THE UNITED CHURCH RENEWAL FELLOWSHIP

In Calvinist-Contact of May 3, 1968, I wrote: "The chances for the Renewal Fellowship to succeed seem to be rather slim." When I was at the Evangelical Fellowship of Canada convention I had the opportunity to discuss the Renewal Fellowship with Dr. Berkley Reynolds of the West Ellesmere United Church, Toronto, Ont. Dr. Reynolds mentioned that the Renewal Fellowship is making some progress, though slowly. The fellowship has now come to the stage that it hopes to appoint a full-time liaison man. He will be travelling through the country to contact various interested groups. I asked Dr. Reynolds how he felt now as an evangelical within a very liberal church. Dr. Reynolds replied that his evangelical position is now at least respected. He said that the great argument in favour for his cause in the United Church and to which people listen to is the converted life, the change which takes place in a man when he comes to know Christ. The United Church has a creed and churchmen can accept it in so far as it is in agreement with their particular theology. Dr. Reynolds believes that this liberal practice gives him the freedom needed to move within the United Church. He can now believe more than the creed. He can add to the creed, while others negate it. It seems that such a position is possible only when there is an overemphasis on individualism within the body of Christ. Regardless of agreement or disagreement with Dr. Reynold's views, he and the Renewal Fellowship need our prayer and support as they are trying to uphold the evangelical faith in a very liberal church.

4. FISH

This year will witness the arrival of a new youth magazine, if everything goes according to Mr. Taras Oleksiw's plans. Mr. Oleksiw, Church Stevens and Peter Love, young Christians of a rather interdenominational background want to reach youth with the printed word. It will not be a duplication of what is in circulation already. It will be different both in format and in content. The magazine intends to oppose the "underground" press which propagates the drug cult, the occult, black magic and spiritism. These ideas are adhered to by more university students than we dare to think of, and they take them away from God. Fish will not only be evangelistic but will try to build up young Christians in their faith as well. The contemporary will be stressed but not for the sake of being contemporary, but to reach the university youth with the gospel message.

5. INNER CITY INDIAN PROJECT

What are evangelicals doing to reach the Canadian Indian for Jesus Christ? How deeply is the church involved in this work? The Indian has been forgotten and neglected in our nation for a long time. Yet, there are evangelical missionaries busily working with the Indians. At the Evangelical Fellowship of Canada convention, Rev. Rex Krepps of the Inner City Indian Project, Winnipeg, Man. told what the Lord is doing through this project for the Indians today. In Winnipeg there are approximately 15,000 Indians. Many misguided people call these Indians "problems". Rev. Krepps, an evangelical Presbyterian, charged that the white people are the problems. Indians are the nice people otherwise the whites would have been scalped a long time ago. The economic situation is rather desperate for most Indians. Thousands live in squalor. To meet this need, Christians should have a loving concern for the original inhabitants of our country. Rev. Krepps finds it difficult to understand the lack of concern shown even on the part of many ministers in Winnipeg. I was happy to hear that the aid of Dutch Reformed Church and the Christian Reformed Church was referred to with appreciation. The Indian work does not involve just handing out literature, preaching and teaching. The whole of man in his need must be reached. Therefore, the Indian Mission is also involved in home economics, counselling, financial assistance, etc.

These are but a few of the develepoments in our Canadian church life. Evangelicalism in Canada is a minority movement, but it is trying to meet the changes and needs of today. The Holy Spirit is still using men and women for the advancement of the Kingdom also in our own nation!

Rev. Johan D. Tangelder.

World-wide Broadcasting Sunday

Each year the second Sunday in June is designated as Worldwide Broadcasting Sunday. This year June 14 is the Sunday set aside for learning about and praying for Christian broadcasting around the world.

50 years ago the world heard its first radio broadcast. Today satellites and earth stations are used to televise, live, the flight of a moon landing mission.

Many facets of broadcasting have been introduced during those 50 years. One of them is Gospel broadcasting. The mighty tools of communication which have been developed throughout the past half century have proven to be an asset to the Christian broadcaster. The Gospel of Jesus Christ is now being beamed by radio and television to every part of the globe. Missionary radio, alone, uses over 80 transmitters in more than 50 locations around the world, to send more than 5,000 hours of programming each week to the world's 600,000,000 radio receivers.

ON ARCTIC TRIP Albion Township students look at caribou hide shown to them by Eskimo hunter. Students, from left, Cathy Clarkson, Gwyneth Pearce and Tom Shumaker. They were among 18 students who visited Great Whale, 1,000 miles north of Toronto. They lived in one-room shacks and winterized tents with the natives. Each student paid $200 for the trip, which included room and board.

WHO WAS JOHN?

by HENK KOOPS

A funny question really to open this article with: "Who was John?", for the only reply one can expect to such a question is another one like: Which John are you talking about? There must have been millions of men of that name, among whom many thousands must have been famous enough to earn mention in history. Well, the one we mean is St. John, author of the Gospel which opens with the cryptic statement: "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. The same was in the beginning with God . . .". Over the centuries generations of theologians and philosophers have racked their brains over these words and they have not always been able to find a satisfactory explanation for them. Another question which baffled these learned men was: what kind of a man was he, who wrote the most beautiful of all four gospels and when did he live? Funnily enough the answer to that question does not come from the theologians, but is proffered by a biologist, a certain Dr. R. Boddeke, associated as a fisheries biologist with the Dutch Government Fisheries Research Institute. He is an exceptional man, whose work and hobby coincide. Whenever he sees a fishing net or a painting with a fisherman on it, he is lost to the world. When in Stockholm recently, he happened to see a painting by Rembrandt, depicting a fisherman standing at the water's edge. Nobody has even paid much attention to the lonely fisherman, but in Dr. Boddeke's eyes, he was the central figure in the masterly painting; just that little man, for Dr. Boddeke was able to tell — on the basis of his profession and his hobby, that the angler was fishing for perch.

But to come back to St. John. One way or another it must have leaked out that Dr. Boddeke was in the process of writing a reference work on fishing and fisheries, to be published in 1970, in which he claims to have discovered that John the Evangelist and John the Apostle must have been one and the same person. Many modern theologians think that the significance of the gospel according to St. John is far more symbolic than the other three gospels. But Dr. Boddeke does not take any notice of that. He maintains that St. John, while being a profound thinker and a very sensitive man, nonetheless was an ordinary fisherman who was struck by Christ's teachings. He decided to follow Him both from conviction and vocation and to write down his experiences in clear, uncluttered language. Dr. Boddeke was one day struck by the story of the miraculous catch on the Sea of Galilee. The story of how four or five of the Apostles decided to go fishing, but caught nothing that night. And when the morning came, the risen Christ stood on the shore, but the disciples did not know it was Jesus. Then Jesus called out to them: Cast the net on the right side of the ship and ye shall find. They did so, and now they were not able to draw it in for the multitude of fishes. According to Dr. Boddeke, this story is so chockful of technical details that there can be no doubt that the author of the book, St. John, was himself a fisherman. And, this contention is indeed confirmed by other books of the Bible, where it says that this John was the son of Zebedee the fisherman. The gospel according to St. Luke relates that John and his Brother Jacob went out fishing with Simon Peter. In his Gospel, St. John merely refers to John and Jacob as the sons of Zebedee. This, according to Dr. Boddeke, is typical of the usual discretion observed by an author, to name the others but keep in the background himself.

But John the Evangelist was so accurate in technical details that John, the fisherman, and the Apostle could not possibly have been different persons. The gospel somewhere also refers to the fact that the net could be handled by one man. This could be nothing else but the casting net, just like the ones used to this day. The gospel does not provide a really detailed description of the fish caught, but Dr. Boddeke knows that there are some 35 different species of fish in the Sea of Galilee, most of which are not even worth catching. By a process of elimination, Dr. Boddeke concluded that St. John could only have been referring to one species, the so-called TILAPIA GALILEA, which is indeed present in large schools there. But far better proof for his theory was provided by a mosaic in a church near the Sea of Galilee, where the miraculous catch took place. The fish depicted in the mosaic, which dates back to the days when John lived and worked there, were indeed TILAPIA's.

Dr. Boddeke claims to have much more proof, but he does not want to give away all secrets. The whole story is contained in his book to be published next year. We await its appearance with more than usual interest.

(Radio Nederland)

TEACHERS WANTED

The Houston B.C. Christian School invites applications for the position of

PRINCIPAL

Also A TEACHER is still required. for a small combined grades 3 and 4 class.

Excellent housing available.

Please send your applications to Frank DeVries, Box 237, Houston, B.C.

Agassiz Christian School needs a

TEACHING PRINCIPAL

and two lower grade teachers for the 1970-71 school year. Address applications to Helen De Lange, Principal, Box 323, 7571 Morrow Road, Agassiz, British Columbia, Canada.

The Brantford Christian School will require a

TEACHING PRINCIPAL

in September 1970.

Please send applications and qualifications to Mr. J. Kooistra, principal, 7 Calvin St., Brantford, Ont.

Sarnia Christian School invites applications for the position of

PRINCIPAL

Also needed are TEACHERS on various grade levels. Write to Miss R. Van Westenbrugge, principal, 1722 Dell St., Sarnia, Ont.

Haney - Pitt Meadows Christian School will be in need of a

PRINCIPAL - TEACHER

for next school year.

We are located in the beautiful Fraser Valley. Please send your applications to Mr. A. Dunning, 12505 - 208 St., Haney, B.C.

THUNDER BAY, ONT.
(Fort William)

The Thunder Bay Christian School (6 rooms) will need a

PRINCIPAL
and a
GRADE 6/7 TEACHER

for the school year 1970-71. Please send your application or inquiries to Mr. D. Miedema, R.R. # 2, Postal Station F, Thunder Bay, Ontario. Phone collect (807) 577-1964.

THE LAURENTIAN HILLS
CHRISTIAN SCHOOL

in the University community of

KITCHENER-WATERLOO

requires for the 1970-71 school year

a **TEACHING PRINCIPAL** for grades 6, 7, and 8,

Please send applications to: Mr. G. B. Vandezande, Principal, 11 Laurentian Drive, Kitchener, Ont.

The Rocky Mountain House Christian School Society is opening their school in Sept., grades 1-6, and has position open for

One PRINCIPAL AND ONE TEACHER

For further information contact J. Belder, R.R. 2, Rocky Mountain House, Alta.

The Edmonton Society for Christian Education requires

A TEACHER FOR FRENCH AND SCIENCE

in the Junior High area.

Please contact Mr. H. Konynenbelt, Prin., 11515 - 36 Street, Edmonton, Alberta, or call collect 474-4440 (evenings), 479-4171 (days).

Toronto District Christian High School will need a teacher for

**GEOGRAPHY
and/or SCIENCE**

Please contact Mr. John Top, principal, Box 527, Woodbridge, Ont.

EDMONTON
CHRISTIAN HIGH SCHOOL

ONE CHEMISTRY-PHYSICS TEACHER

is needed.

Write or phone collect to Mr. J. Tuininga, 14304 - 109th Ave., Edmonton 50, Alta., phone 454-9357 or 484-6814.

LONDON DISTRICT CHRISTIAN
SECONDARY SCHOOL

invites applications for

**TWO TEACHERS
for ENGLISH and FRENCH**

for the school year 1970-71.

Please send opplication including qualifications (transcripts), experience and references to Mr. Wayne Drost, Principal, 243 Tremont Road, London, Ont.

Duncan, on Beautiful Vancouver Island, is calling the attention of dedicated Christian

TEACHERS

to consider filling the vacancies in the primary grades. N.U.C.S. Salary Schedule. Any information in this regard will be gladly supplied by the Principal, Henry Bulthuis, Duncan Christian School, 930 Trunk Rd., Duncan, B.C.

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, invites applications for

TEACHERS

for the primary and junior grades. Please send applications to Mr. J. Vreugdenhil, Principal. Box 81, Wyoming, Ont.

The John Calvin Christian School, Guelph, invites applications for the following position:

TEACHER

to teach Junior grades.

Please send your applications to Mr. H. VanderWindt, Principal, 290 Water Street, Guelph, Ont.

The Emmanuel School of Oshawa, Ont. invites applications for

THREE OPENINGS

grades 1, 3 or 6 and 7 for the next schoolyear. NUCS pension plan and other benefits. Contact Mr. Wm. R. Rang, Principal, R.R. 1, Oshawa, Ont.

NIAGARA PENINSULA
CHRISTIAN HIGH SCHOOL
ST. CATHARINES

* starts its grades 9, 10 and 11 program in September 1970.
* requires a teacher for:

  FRENCH, AND/OR ART, MUSIC, PHYSICAL EDUCATION
  (lady teacher preferred).

* has plans to initiate an imaginative and challenging program.

For particulars please contact: Education Committee Secretary, 300 Scott Street, St. Catharines, Ontario.

TORONTO, ONTARIO.

Timothy Christian School in Rexdale still needs a

GRADE ONE TEACHER

for the schoolyear 1970/1971.

Please send applications, stating qualifications and telephone number to Mr. H. Vande Burgt, Principal, Timothy Chr. School, 28 Elmhurst Dr., Rexdale, Ont.

Neerlandia School requires

TEACHER

for intermediate grades. For further information contact John Piers, Principal, Box 89, Neerlandia, Alberta, or phone 674-4308 Barrhead, Alta.

The John Knox Christian School Society of Brampton, Ont. invites applications from

TEACHERS

for the schoolyear 1970/1971.

Please send your applications stating qualifications and grade preferences to the principal, Mr. T. Bergsma, 82 McLaughlin Road, Brampton, Ont.

Immanuel Christian School invites applications for

TEACHING POSITIONS

in grades one, two and six.

Please send all correspondence to Mr. George W. Yntema, prin., 802 - 6th Ave. North, Lethbridge, Alberta. Phone 403-328-4783.

The John Knox Chr. School of New Westminster, B.C. requires

TEACHERS

for the 1970-'71 term in the following grades: III A - Female, III B - Female, IV A - Male or Female, IV B - Male or Female and VI - Male Teacher with Phys. Educ. Minor preferred. A Minor in French will receive preference! All replies to the Educ. Comm., % Mr. H. Buys, 8941 Armstrong Ave., Burnaby 3, B.C.

RED DEER CHRISTIAN SCHOOL

needs a

GRADE 3 AND 4 TEACHER

next year for its growing enrollment. Our young school is situated in the scenic Alberta parkland. Interested teachers please write to R. Strikwerda, 4422 - 37th St., Red Deer, Alberta.

WOULD YOU LIKE TO JOIN THE STAFF OF THE FRUITLAND JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL?

There is a vacancy for the Senior Grade.

Please send applications to Mr. J. Doornbos, principal, Box 27, Fruitland, Ont.

After three successful years with two teachers,

GALT CHRISTIAN SCHOOL

now needs a third teacher, one for the

INTERMEDIATE GRADES

Teachers' College applicants welcome. Write Mr. R. Poortinga, Principal, 147 Glenmorris Street, Galt, Ontario.

Ladner Christian School is in need of 2 teachers for the school year 1970-71:

**1 PRIMARY TEACHER
1 TEACHER for the
INTERMEDIATE GRADES**

For information contact Mr. John Vanderhoek, principal, 5280 - 48th Ave., Delta, B.C., telephone (604) 946-2514

The John Knox Christian School of Woodstock, Ont. will be in need of

TEACHERS

for the coming schoolyear. Send your application or request for information to the principal, R. VanderPloeg, 1045 Parkinson Road, Woodstock, Ont. Phone (school) 539-1492.

Smithers Christian School is in need of a

TEACHER

for Grade 1, for the 1970-71 term. Qualified, experienced applicant preferred. Contact J. Veenstra, Secr., Box 2085, Smithers, B.C.

The Georgetown District School invites

TEACHERS

to apply to fill the vacancies in the primary and intermediate grades for the school year 1970/71. Please send applications to Mr. J. Petrusma, 28 Ewing St., Georgetown, Ont.

The Belleville District Chr. School invites applications for

TEACHERS

for the primary and intermediate grades. Please send applications to Mr. J. Wilms, principal, Box 517, Belleville, Ont.

Knox Christian School of

BOWMANVILLE, ONT.,

invites applications for

TEACHERS

in the primary and senior elementary grades. Send applications to Mr. F. Bosma, principal, Box 218, Bowmanville, Ont., phone school 623-5871, home 623-7665.

CLINTON

The Schoolboard of Calvin Chr. School of Clinton, Ont. invites applications for

TWO TEACHERS

for the primary and senior grades. Please send applications, stating qualifications to Mr. Evert Ridder, R.R. 2, Goderich, Ont.

Abbotsford Christian School still needs

2 TEACHERS

for the 1970-1971 term. One for grade 3 and one for grade 5. Please send applications or letters of inquiry to the principal, John Kampman, Box 175, Abbotsford, B.C.

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Called

to Ladner, B.C., Rev. P. Kranenburg of Red Deer, Alta.

to St. Thomas, Ont., Rev. R. Stienstra of Caledonia, Mich.

Accepted

to Montreal, Que., Rev. Dirk Hart of Truro, N.S.

**NEW TREASURER
GRANDE PRAIRIE, ALTA.**

Effective immediately, the new treasurer for the church of Grande Prairie, Alta. is Mr. Fred Neuman, 10230 - 111th Ave., Grande Prairie.

**NEW ADDRESS
REV. F. GUILLAUME**

As of April 25 the address of Rev. F. Guillaume of Edmonton, Alta., will be: 101 Fairview Drive, Brantford, Ont.

We kindly request especially the clerks who send their church bulletins regularly to Rev. Guillaume, to take note of this change of address.

PULPIT SUPPLY

CHR. REF. MINISTERS

vacationing in or passing through South Alberta. The Lethbridge Christian Reformed Church needs

PULPIT SUPPLY

on June 14th and following Sundays of summer months. Please contact the clerk Mr. H. Venhuis, 1407 - 12th Ave. N., Lethbridge, Alberta.

MINISTERS

vacationing in the Okanagan Valley during the month of July and August, willing to conduct worship services, please contact the clerk of the Chr. Ref. Church of Penticton, P.O. Box 491, Penticton, B.C.

We would appreciate to hear from any Christian Reformed

MINISTERS

who plan to visit Montreal or surroundings and who would be willing to preach in our services on May 31, June 7, 14, 21, 28, and July 5, 12 or 19. Please contact the clerk: Diemer DeVries, 112 Beechwood, Dollard Des Ormeaux, Que.

VROUWENKWALEN,

als te sterke, onregelmatige, pijnlijke, zwakke of wegblijv. menstr., witte vloed, moeheid, rugklachten, zenuwzwakte en alle andere overgangslasten bestrijdt U meest succesvol met onze gegar. onschad. Florakruiden. Desgewenst blanco verpakt. Reeds 45-jarige praktijk. Wat U ook mankeert, meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling.

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned

DATA CENTRE

April 23	**P.T.A. meeting of the Hamilton District Chr. High School. Panel discussion on "Effectiveness of Christian Education". 8. p.m. in the auditorium.**
April 25	**Grimsby. Film "The Longest Day". Mountain View Chr. Ref. Church.**
April 25	**Walkethon, organized by the Dutch Canadian Committee 1945/70. Start 9 a.m. at the Chr. Ref. Church, 265 Albion Rd., Weston, Ont.**
April 30	**Hollandse Oranjeavond. Chr. Action Foundation, Hamilton. Chr. Education Centre.**
April 30	**Due date of entries for the Spring 70 Writing Contest, World of Young Writers, Calvinist-Contact.**
April 30	**Toronto. Christelijk Residentie Mannenkoor, conducted by Arie Pronk.**
May 5	**Hamilton. Christelijk Residentie Mannenkoor, conducted by Arie Pronk.**
May 6	**London. Christelijk Residentie Mannenkoor, conducted by Arie Pronk.**
May 6	**Fifth convention Federation Chr. Ref. Women Societies in the Memorial Centre in Peterborough, Ont.**
May 19	**Fruitland Chr. Choir Soc. presents its Spring Concert in the Chr. Ref. Church of Fruitland, 8.15 p.m.**
May 20, 22, 23	**"All My Sons" by Arthur Miller (produced by arrangement with Dramatists Play Service Inc.), in the Toronto District Christian High School, Woodbridge, Ontario.**
July 6 - August 21	**Summer School 1970 for Christian School Teachers. Toronto District Chr. High School, Woodbridge, Ont.**

Walkathon for the organ

On Saturday, April 25, 1970, the Dutch Canadian Committee 1945/70 is organizing a walkathon for children and adults of Dutch decent. Symbolically all participants will act out the terrifying "hunger trips" which they themselves, their parents or grandparents made during the dark days of World War II by having to walk to a nearby farm to collect a few scraps of food.

This will be done in every major town or city in Canada. Those participating will carry a reprinted copy of the so-called "stamkaart" used during the war to obtain the food cards while food was rationed. These copies are available at the office of the Dutch Canadian Committee, % Mrs. W. Braaksma, P.O. Box 250, Thornhill, Ont., or can be ordered by phoning 221-8523 after 7 p.m.

The "stamkaart" will be officially stamped at the start, at the farm where the carrot or potato is received and again at the finish. The money is for the national gift, a large concert organ for the National Arts Centre in Ottawa, and this gift provides another opportunity to help the national committee to express "Thank you, Canada". On the other hand the children will experience something of the hunger winter of World War II and the parents can more fully explain this to their children.

The walkathon starts Saturday, April 25, 1970, 9 a.m. at the Christian Reformed Church, 265 Albion Rd., Weston, and the walk is going to Woodbridge. Carry a large number of sponsors. Don't forget your lunch and your good spirit.

The Dutch-Canadian
Committee 1945/70.

P.S. Necessary steps have been taken for emergencies. Woodbridge address will be Pine Valley Drive, R.R. 3. Refreshments will be served.

NATIONAL GALLERY SENDS PRECIOUS PAINTING TO EXPO 70

(Canadian Scene) — One of Canada's national treasures, a 14th century painting by Simone Martini of Siena, has been loaned for exhibition at Expo 70, Osaka, Japan. Jean Sutherland Boggs, Director of the National Gallery of Canada, says the delicate portrait of St. Catherine is "one of the most beautiful and precious works in the national collection. It is a work of great historical importance and the only one we are sending." This is the first time that it has been out of the National Gallery since its purchase in 1956 from the Liechtenstein Collection. It was painted about 1320 as the left wing of an altar-piece in S. Francesco at Orvieto. As did Expo 67 in Montreal, Expo 70 will feature works of art from around the world in its Museum of Fine Arts. Works by Canadian artists are being loaned by provincial galleries and museums.

Profiteer van de lage Transatlantische Luchttarieven.

Conducted tour voor 17 dagen in personenauto (verzekering, benzine, enz. inbegrepen) met 16 nachten logies, sightseeings en retour Montreal—Amsterdam per K.L.M. op de geregelde diensten. Geen charter. Geen lidmaatschap van een Club nodig.

1 April—1 October 1970, behalve in hoogseizoen, Can. $329.20
Hoogseizoen: vertrek tussen 5 Juni en 5 Juli 1970
„ 30 Juli en 23 Aug. 1970 $367.20

gebaseerd op groepen van 40.

Vanaf Toronto $38.00 meer.

Vertrek Vrijdag om de 14 dagen vanaf 8 Mei 1970, terugreis op Maandag na 3 weekends.

Valentine Travel Service ltd. Lucas Koops manager
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. tel. 485-0336 (24 hrs)
open Monday through Saturday 9 am–6 pm.

London Travel Bureau Herman Koops manager
Postian Building, 395 Dundas Street, London, Ont. tel. 432-1141

WILT U EEN EIGEN ZAAK BEGINNEN?

Hier is een goede en zeer voordelige aanbieding

Een reeds vele jaren bestaande zaaizaad handel en een compleet zaaizaad zuiveringsbedrijf met alle machines.

In het grote zakenpand is een goed apartment met 3 slaapkamers, huiskamer, keuken en badkamer.

Tevens een goed gebouwde, zo goed als nieuwe barn, ingericht voor het houden van legkippen, broilers en ook geschikt voor varkens. Deze barn heeft 2 verdiepingen, en is ook zeer geschikt om als "showroom" van landbouwmachines te worden gebruikt.

Het terrein biedt mogelijkheid voor het bouwen van meerdere bedrijfsgebouwen en is gelegen aan een kruispunt van wegen, niet ver van Chr. School, kerk en 4 mijlen van een winkelcentrum.

De leeftijd van de eigenaar maakt spoedige verkoop noodzakelijk.

Vraagprijs voor het gehele pand met alle machines en de totale business inbegrepen is slechts $29,000.00.

Hypotheek van de eigenaar is beschikbaar tegen 8% met zeer gemakkelijke afbetalingsvoorwaarden.

Voor serieuze kopers zijn de boeken open voor inspectie.

Voor alle verdere inlichtingen, contact:

T. VAN MARRUM
R.R. 4 Fenwick, Ont. Tel.: 892-6165

of

K. KRAAY, REALTOR
2 Juliana Cr. ST. CATHARINES, ONT. Tel.: 934-1813

Wy hawwe wer in

Fryske joun!

1 MAEIJE yn JARVIS

De jouns 8 úre yn the Community Hall.

Mei stikjes, foardrachten en mesyk bq "DE BOERE KAPEL", en nei de pauze de klucht

"INGELSKE THÉ"

Tagong ien dollar, kofje en koeke frij.

Plaats Uw advertenties in C.C.; het blad dat men leest!

FRUIT BEARING

Advertisements make interesting reading. Not only for the bargains or for special services which are offered in them. Also, for the place they find in the newspapers.

If you consider to buy a new car, you turn to the sportspage. There's where the car-ads are. You don't find the ads for the funeral home on the sportspage. These ads are to be found on the church page. And it does not strike us as strange. Of course not. Who would look for the car ads on the church page and who would turn to the sportspage for the funeral home ads? Newspaper editors know that. They place ads on the pages where they belong.

More than we would like to admit, in our minds the church and the funeral home belong together. When you enter a funeral home you find there books with "fitting" poems. Religious poems. You don't find similar books at the photographers' studios where wedding couples have their pictures made. No, religious poems belong in the funeral home.

You see, unintentionally and almost unknowingly, we have combined the church with death. The church belongs there where life ends. But in the area where life is in full swing, the voice of the church is silenced and the literature does not direct anyone to God.

It is very well possible that this escapes our attention and that we do not pay attention to the place of the advertisements in our newspapers, it may be that we do not miss this particular kind of literature in the studio of the photographer, but it does not escape God's attention.

You may consider it a minor thing that you don't notice the place of advertisements in the newspaper, but we should not consider it unimportant that the church in particular and christianity in general have been separated from life and have been given a place in the funeral home. The minister has a prominent place in the funeral coach, but he has no place in the wedding car. Not because we have overlooked the seat for the minister, but because we find that he has no place there. We have reconciled ourselves with the thought that in the hustle and bustle of life there is no place for the christian faith.

To write these things down may cause some protest. Even if we have to admit that the facts are as we said above, we don't mean it to be that way. This is very well possible, but if we analyze our daily schedule carefully we will discover that indeed we have very little room for our faith in God. Not in theory but in practice.

Our confessions are pretty good. Our philosophies are well polished. But our difficulty lies in living what we believe. It isn't difficult to say that Christ is Lord over all, it is not hard to proclaim that all of life has been redeemed by Him, it is pretty simple to confess that we are heading for the great day of the Son of God, but to reflect that work of Jesus Christ in my every day life, in my humility, thankfulness and joy, that is a matter of struggle. To show in my dealings with others, in conducting my business, and in doing my daily job, the genuinity of my redemption is where God is looking for.

We are not sure that by such an attitude the funeral home ads will disappear from the church page of the newspaper, but we are sure that such an attitude comes very close to what Jesus has said in John 15:8 "Herein is My Father glorified that you bear much fruit."

D.F.

A return to Christian Discipline

by D. ELTON TRUEBLOED *)

Absolute freedom is absolute nonsense! Few heresies of our time have been as damaging as is this heresy of empty freedom. However, one of the encouraging aspects of contemporary Christian thought is a deeper understanding of how the highest freedom is necessarily connected with discipline. Consequently, what was once ridiculed is now seen by a number of Christian thinkers as the price of excellence, whether in physical or spiritual pursuits.

For example, athletic excellence can only be achieved by voluntary discipline. A man must obey training rules if he is to run a gruelling race in the Olympics successfully. He cannot do whatever he happens to like to do. He cannot be free to excel unless he lives by a rigorous rule.

The same is true in music and the arts. The young Japanese musicians are now excelling, partly because they consistently practice longer hours than do their Western counterparts. No person can become a good writer of poetry or prose without the utmost rigor. Those who wait until they feel like it simply do not succeed in writing. The world is full of men and women who wish that they could write books, but most of them never do because they are not willing to pay the price in personal discipline.

Important as discipline may be in athletic and in cultural pursuits, it is still more important in the life of meditation and prayer. After all, prayer is the most momentous of all human undertakings. Trying to communicate with another finite person is a bold step, but it is nothing compared to the effort to get into comunication with the Living God. To suppose that such communication is easy is to betray an almost complete lack of thought on the subject. The heart of prayer is listening to God, being sensitive to His message, but sensitivity does not come except to the prepared.

Once it was fashionable to sneer at those who tried to follow Christian discipline, but, as far as thoughtful people are concerned, this attitude is obsolete. Indeed, disciplined groups are beginning to appear in a variety of denominations. Although the disciplines which they have voluntarily and joyously adopted differ in some details, the basic similarities are strikingly great. For example, there is widespread recognition of the value of regularity in Bible reading and in the steady use of devotional material. The Bible does not reveal its deepest secrets to those who approach it hit and miss. It is widely recognized that Bible study is best if it comes at the same time every day, follows a definite sequence in a single book, and is limited to a short daily passage of eleven or twelve verses which can be read prayerfully and without hurry.

Following this discipline, many are discovering that the Bible is made up of books which are intended for consecutive reading rather than random dipping. My own experience is that such consecutive reading is more valuable if I date the passage which I read each day. Later, I can look back and remember the conditions under which the experience occurred. What I underline one year often helps me in a later year, when new insights into the same passages are sometimes added.

Perhaps the hardest discipline for modern man to accept is the discipline of time. We like to sit around in endless discussion, even when it is banal and fruitless, and consequently we tend to curtail our sleep so greatly that we are less than our best the next day. Once we looked upon this as merely a matter of personal choice or whim, but there is now reason to see it as a deeply moral matter. After all, it is a sin to be sluggish when we need to be alert. One reason why prayer is virtually impossible for some people upon waking in the morning is that their powers have not been restored by sufficient rest. Far from being trivial, this is a matter of the deepest importance. It is an affront to our Maker to live on the level of mediocrity when we could exhibit excellence. Many people ruin the next day the night before, but never give a thought to the idea that this may be a serious religious failure. This is partly because they have not comprehended the idea that real religion is meant to cover the whole of life and not merely a segment of it.

In the recent past it was not uncommon to hear Protestants express a sense of superiority over their Roman Catholic neighbours because the latter were required to share in the celebration of the mass whereas Protestants, by contrast, were not religiously required to do anything. They could loll at home on Sunday morning, because they were free. But now the mood is beginning to change. Is it really ridiculous for there to be something which we do whether we feel like it or not? It is hard to see why. Absolute regularity in the experience of public worship, far from being a mark of bondage or an evidence of superstituious fear, may actually represent a highly realistic understanding of the human situation. We need regular exposure to worship not because we are righteous, but because we are naturally so self-centered, so lazy, and so forgetful. The more we recognize the realities of human weakness and finitude, the more we realize our constant need of reminders. The more unworthy we are, the more we need the reminders which come in the Psalms, the words of Christ, and the noblest of the hymns.

The person who understands the recovery of discipline is not guided primarily by his wishes, but by his needs and his responsibilities. If he thinks he does not need the help which comes from seeing the faces of other needy people engaging in worship, he is suffering from what has been rightly called "The Angelic Fallacy." If only we were angels we might not need Christian reminders or the regular discipline of both group and solitary prayer, but the sad truth is that we are not angels. We are very far from it. Some day, as Jesus taught, we may be like angels, but we are certainly not in that lofty situation now. Accordingly, the more honest we are, the more we see the need of the help which discipline can give.

As we think more rigorously on the subject, we begin to see something which our generation sorely needs: a Christian philosophy of freedom. The clearest teaching of Christ on this subject is found in John 8:31, 32 where we are taught specifically that real freedom comes at the end of a process rather than at the beginning. Four separate stages of a process are outlined, all leading to freedom as the ultimate product. In short, freedom, as understood by Christ, is not something to be claimed, but something to be earned. The first step is to abide in His Word. The consequence of this disciplined effort, the second step, is that we become learners or disciples. The third step is that, as a further consequence, we begin to know the truth and the fourth and final step is that we are **free**. Freedom at any lower level is impossible. If I would be free I must first **abide**, then **learn**, then glimpse the **truth**, and finally be **liberated**. The point is that there is no shortcut. There is no trick by which I may be free to play the violin, to write clear prose, or to meet the living God in prayer.

Committed Christians are a minority today in all countries, including the United States and Canada. There is no possibility that a minority can survive unless it is tough-minded and able to continue in spite of ridicule. But such tough mindedness cannot be produced except on the basis of disciplined living. Therefore the return to Christian discipline is a tremendous basis of hope. It is not enough, but it provides one of the conditions of renewal.

*) D. Elton Trueblood, Ph.D., Litt.D., LL.D., S.T.D., L.H.D., D.D., is 67, a Professor at Large of Earlham College, Richmond, Indiana. Dr. Trueblood was named Churchman of the Year by the American Heritage. He is the author of nine books, including The Company of the Committed, The Humor of Christ, and Alternative to Futility.

Vancouver's Dazzling New Complex

by VERA FIDDLER

(Canadian Scene) — Vancouver's $3,500,000 Centennial Museum and Planetarium, belatedly opened in October, 1968, has a flair seldom seen in such structures. Set on a spectacular waterfront site overlooking sea, mountains and city, the gleaming white museum is surmounted by a spaceship-like planetarium. In front, flanked by magnolia trees and sprayed by jets of water, stands a 20-foot high stainless steel crab sculpture — the zodiac symbol for the period covering July 1st, recalling Canada's centennial in 1967.

Beneath the domed planetarium are three wings of museum galleries where exhibits can be touched and listened to. As Director Harry Pickstone put it: "The exhibits are a far cry from the usual object in a glass case affair. Instead of just showing the object, we show with pictures, animation, lights, sound and film, how it was used, by whom and what for.

Exhibits are devoted mainly to the human and natural history of the Pacific North West of Canada — the geological formation, Indian culture, the period of exploration and settlement. On display in the Ethnic Gallery are native clothes of settlers in British Columbia. Particularly interesting are the Victorian era displays where a rough board walk, skirted by old gas lamp standards, leads past a "junk wall" papered with newspapers and advertisements of the time and covered with old telephones, ship wheels, typewriters, lanterns and musical instruments. Behind the wall is an old-fashioned kitchen, parlor and woodshed.

A strong emphasis on education of children resulted in the creation of their own museum in the basement. Here the handling of objects is encouraged. Duplicate material allows children to arrange their own lisplays without fear of damage. Teachers bring their classes to the museum and planetarium and some 70 volunteers take them through the building.

The Planetarium, made possible through a donation of $1½ million from British Columbia lumberman, H. R. MacMillan, is reached by two 40-passenger elevators, and seats 265. Computer-controlled sounds and effects are used to create an illusion of reality. When the audience enters the theatre, the show is already underway, a departure from the usual planetarium routine. The sky is much like that outside, depending on the weather and time of day or night. Around the horizon, the skyline of Vancouver is visible and the sounds of traffic and tug-boats adds to realism. The sun sets, the sky darkens, the stars gradually appear. Then the main projector rises silently on a hydraulic hoist from beneath the floor (another innovation), and the lecturer takes the audience on a never-to-be-forgotten journey through time and space.

A gift shop, operated by the Vancouver Museum Association to raise funds for expanding the collection and for special projects, features books, Indian and Eskimo handicrafts, and replicas of objects on display in the museum.

A subscription to CALVINIST-CONTACT
is an appreciated present
for many occasions.

CONCERT TOUR

by the

Christelijk Residentie Mannenkoor

(200 voices)

conducted by ARIE PRONK

accompanied by Jan Van Weelden; special alto-soloist

TONY JAANUS - REBEL

on the occasion of the celebration of the liberation of the Netherlands in 1945.

PERFORMANCES TO BE GIVEN IN THE FOLLOWING LOCATIONS:

Toronto Thursday, April 30, 1970, in the MASSEY HALL, 8 P.M. Admission $1.50 and $2.50 per person.

Programs available from the various choirs in Toronto and vicinity or all Dutch stores in the area. Also available at the door of Massey Hall.

Hamilton Tuesday, May 5 1970, in the CENTRAL PRESBYTERIAN CHURCH, CORNER CAROLINE & CHARLTON AVE., 8 P.M. Admission $2.00 per person.

Programs available at the following locations: HAMILTON: Guardian Press, 89 Gage Ave. South; Ann Foster Music Shop, 36 James St. North; Dutch Toko Shop, Upper James St. (Mountain Plaza); STONEY CREEK: Delca Shop, 125 Grays Rd.; GRIMSBY and BEAMSVILLE: The Dutch Shop; ST. CATHARINES: Available at all Dutch shops and your local choirs; BURLINGTON: The Family Bookstore, 468 Brant St.
Programs also available at the door of the church.

London Wednesday, May 6, 1970 in the UNIVERSITY OF WESTERN ONTARIO, ALUMMNI HALL, 8 P.M. Admission $1.50 per person.

Programs available from the various choirs in London and vicinity and all Dutch stores in the area.
Programs also available at the door of the Alumni Hall.

DON'T MISS HEARING AND SEEING THIS UNIQUE CHOIR
ON THE OCCASION OF THE LIBERATION CELEBRATIONS IN YOUR AREA

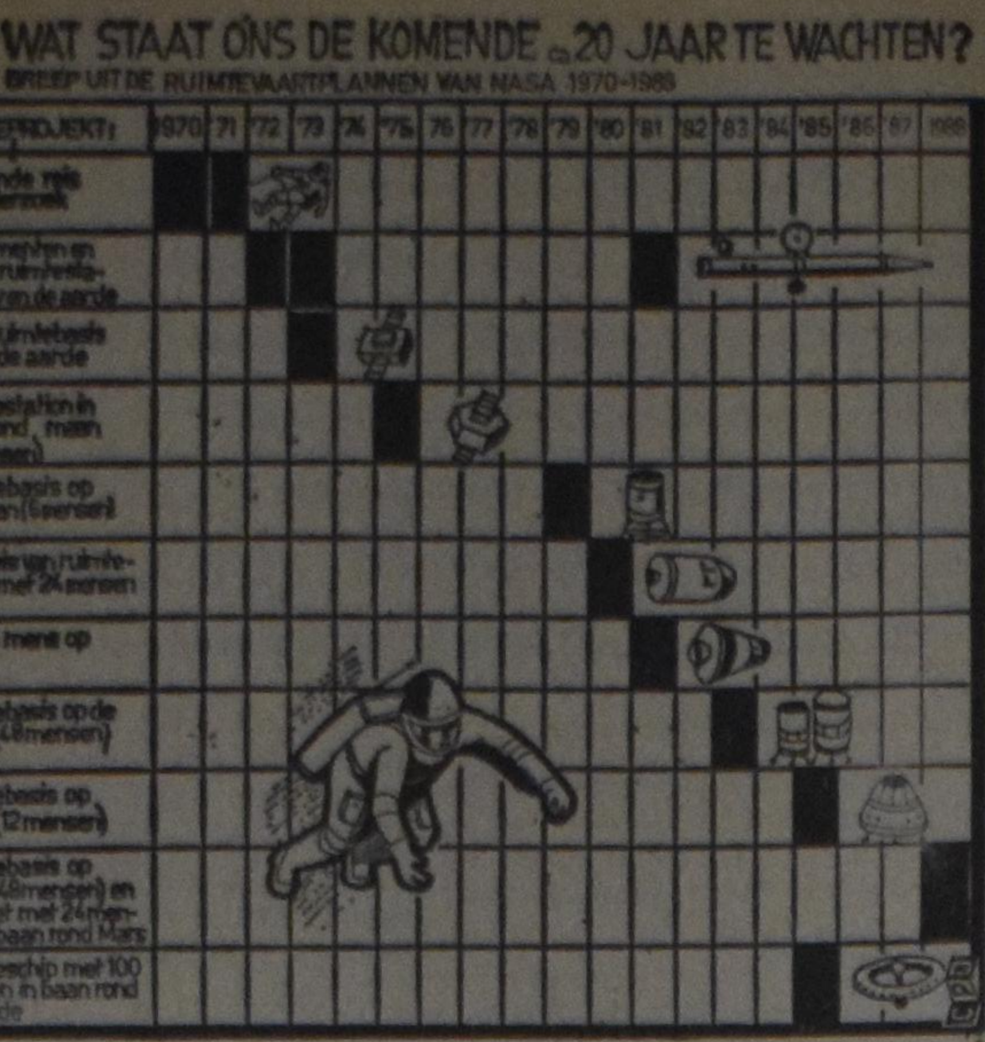

WIJ GAAN DE PERIODE VAN MARS EN DE RUIMTESTATIONS BINNEN

NASA heeft langdurige projekten voor het ruimteonderzoek opgesteld. Een deel van de bemande en onbemande ruimtevluchten dient wetenschappelijke doeleinden, een ander dient praktische proefnemingen. Zo moet er een vooruitstrevend en economisch verantwoord transportsysteem worden uitgedacht voor het vervoer van de aarde naar ruimtestations. Voor het ruimteverkeer moet een chemisch aangedreven ruimteschip worden ontwikkeld om de bemande transporten naar Mars te volbrengen. Door de verschillende nieuwe technieken zal de ruimtevaart in de komende jaren nog veel meer bij gaan dragen aan de verbetering van de weersvoorspelling, de waarschuwing voor natuurrampen en de opsporing van bodemschatten.

Waarschijnlijk zullen ook Europese landen deelnemen in diverse ruimteprojekten. Wat dat betreft is er o.a. reeds afzonderlijk overleg tussen Duitsland en Frankrijk gaande. Canada, Japan en Australië hebben reeds een uitnodiging van NASA ontvangen. In het kader van de Europese ruimtevaart-organisaties ELDO en ESRO zullen de Europese landen zich beraden over hun deelname in een deel van het Amerikaanse ruimtevaartprogramma. De mogelijkheid van niet-Amerikaanse deelname in diverse ruimtevaartplannen is geboden door de Amerikaanse werkcommissie, die de richtlijnen voor het NASA-programma opstelt. In dit kader heeft de commissie president Nixon geadviseerd een brede internationale samenwerking in de ruimtevaart na te streven.

De plannen van NASA voor de onbemande ruimtevaart omvatten o.a.: Lucht- en scheepvaartkontrolesatellieten; wereldomspannende navigatiesystemen; weersvoorspellingssatellieten, aardrijkskundige satellieten; ruimtesondes voor het onderzoek van ons zonnestelsel en projekten ten gunste van de astronomie en de ruimtevaartbiologie. Een greep uit de belangrijke ruimtevaartplannen wordt gegeven in ons schema. Het staat wel vast dat de komende 20 jaar vooral de periode van de ruimtestations en Mars gaat worden. De kosten van het nieuwe NASA-programma worden geschat op uiteindelijk minstens 300 miljard dollar.

Sluitzegels voor de herdenking van de bevrijding

Zoals bekend, is het dit jaar 25 jaar geleden dat Nederland voor een belangrijk deel door Canadese militairen werd bevrijd. In Nederland bestaat het Nationaal Comité 25 Jaar Bevrijding, dat alle herdenkingen coördineert. Dit Comité kan echter geen speciale aandacht aan Canada wijden, omdat immers naast de Canadese, ook Amerikaanse, Engelse en Poolse troepen bij de bevrijding betrokken waren.

Het Bestuur van de Vereniging Nederland-Canada will proberen op een passende wijze reliëf te geven aan het aandeel van Canada in de bevrijding van ons land. In verband hiermede is de mogelijkheid onderzocht tot het uitgeven van een speciale aan Canada gewijde **herdenkingssluitzegel.**

In een gesprek terzake met de directie van de Grafische Inrichting N.V. Joh. Enschedé & Zn. te Haarlem, gevoerd, bleek men positief te staan tegenover dié plan. Men is bereid op kostprijsbasis de nodige medewerking te verlenen. De bekende ontwerper, de heer S. L. Hartz, heeft inmiddels een ontwerp voor de sluitzegel gemaakt. Begin april 1970 zal de zegel, in 4-kleurendruk, verschijnen, in eerste aanleg in een oplage van 1 miljoen stuks. De verkoopprijs zal 10 cent per stuk bedragen; de zegels zijn verkrijgbaar in vellen van 25 stuks. Voor gegevens over de zegel verwijzen wij naar onderstaande gegevens.

Het ligt in het voornemen het batig saldo van de sluitzegelactie ter beschikking te stellen van het Nederlands Oorlogsgraven Comité, als bijdrage in de kosten van de overkomst naar Nederland van familieleden van hier te lande gevallen Canadese militairen.

Bestellingen van de sluitzegels kunnen worden opgegeven bij de **Vereniging Nederland - Canada, Prinses Beatrixlaan 7, Den Haag,** Postrekening 518204, t.n.v. de Nederlands-Canadese Kamer van Koophandel. Indien iemand echter zich met de verkoop in Canada wil belasten, dan gelieve hij of zij zich met dit adres in verbinding te stellen. Mogelijk kan een regeling van consignatie worden getroffen.

Formaat: 25.6 x 40 mm., vierkleurendruk.

Ontwerp: Kleurstelling is rood, wit en blauw. Tegen een rood font komt als dominerende figuur de "Canada Goose" in zwart en wit voor, van het westen uit vliegend over de schematische kaart van Nederland, in blauw met wit omlijnd.

De inscriptie is: Nederland, Canada, 1945, en het woord "Liberation", in hoofdletters, waardoor de Engelse en Franse schrijfwijze identiek is.

"SLOW EARTHQUAKE" RAISING TOWN—Sitting on an expansive sea of lava about two miles underground which threatens to blow up like a bomb, the ancient seaport of Pozzuoli, Italy, is rising gradually in a phenomenon scientists call a "slow earthquake." Shown are the ruins of the old market hall bearing evidence of similar movements in the past. The water markings on the columns show area that sank under the sea once and re-emerged.

SEEDS — ZADEN

We are called "THE SEED PEOPLE", but besides SEEDS we do carry quite a few other things also:

BLOEMBOLLEN — VRUCHTBOMEN — AARDBEIEN-PLANTEN — HEESTERS — VASTE PLANTEN — KAMER-PLANTEN, ETC. ETC.

In GROENTE- EN BLOEMZADEN voeren wij SPECIALE SELECTIES, die de beste opbrengsten geven, zowel voor HOBBYISTEN als voor HOME- and MARKET-GARDENERS. Tevens: HOLL. SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, KROPSLA, BOEREKOOL, BRUSS. WITLOF, ANDIJVIE, POSTELEIN, WORTELEN, ENZ. ENZ.

ASK FOR OUR FREE CATALOGUE IN COLOUR.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS, between Bullocks and Peter's Corners. 4 Miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.

Open: Daily from 9 a.m. till 9 p.m., Saturdays 9 till 6, closed on Sundays. Phone: 628-6641 DUNDAS.

ONS FEUILLETON

WIJDER DAN DE WERELD

door S. P. Akkerman

HOOFDSTUK 34

Als Lies en Klaas zijn gaan wandelen, is Willem dus alleen met zijn ouders. Hij ziet er wel wat tegenop, om nu de zaak uit de doeken te doen. En hij merkt wel, dat vader ook wel eens wil weten, wat Willem te vertellen heeft.

"Je hebt maar een vreemde brief geschreven," begint hij.

"Vreemd?"

"Ja, dat je ons later wel zou vertellen over die verkering van je. Wat is er dan met dat meisje?"

Het komt er op een wat scherpe toon uit en zijn vrouw trekt de remmen maar direct wat aan. "Dat zal Willem dan nu wel vertellen," zegt ze. "Jij met je ongeduld."

"Ja, ik heb een meisje. Ze heeft met haar grootmoeder geleefd in een klein boerderijtje. Maar die oude vrouw is verleden week overleden. Ze was zevenentachtig jaar . . . Maar dat meisje heeft geen vader."

"Geen vader? Hoe bedoel je?"

"Nou ja, ze heeft natuurlijk wel een vader, maar geen mens weet wie. Haar moeder heeft dat nooit willen vertellen. En geen mens van het dorp heeft hem ooit gezien. Ze draagt de naam van haar moeder, Schoorland."

"Een mooie familie, waar jij terecht komt," zegt Blomhuis schamper.

En zie, deze schampere opmerking kan de kalme Willem nu net niet meer verwerken. De spanning om dit meisje, dat eerst zo spotte, het plotselinge sterven van de oude vrouw, haar terugkeer naar het geloof . . . het heeft Willem aangegrepen. Vanavond wilde hij alles eens uitpraten met zijn ouders. Alles vertellen. Eerlijk en zonder iets te verzwijgen. En nu maakt vader de zaak helemaal hopeloos met zijn schampere opmerking.

Willems gezicht trekt spierwit, zijn bruine ogen fonkelen vreemd. En met hese, overslaande stem zegt hij: "Zo vindt u dat? Een mooie familie? Die grootmoeder is gestorven met een troostwoord uit de bijbel op haar lippen! En mijn meisje ging jarenlang niet naar de kerk, maar nu gelukkig wel weer. Anders had ik haar niet gevraagd. Noemt u dat dan maar een mooie familie. De farizeeën in Jezus' dagen hadden ook van die woorden. De schare die de wet kent, hè? Maar met u praat ik er niet meer over."

Met een ruk schuift hij zijn stoel achteruit en is al verdwenen.

Stil is het in de kamer. Blomhuis en zijn vrouw zitten elkaar aan te kijken.

"Moest dat zo, Sikke?" Er is een scherpe klank in haar stem. "Moet jij je eigen jongen, die ons eerlijk zijn moeilijkheden vertelt, zo afstoten?"

"Die jongen is dadelijk op de teentjes getrapt," probeert hij zijn figuur te redden.

Maar zijn vrouw is het daar niet mee eens. "Niet de jeugd, maar jij, Sikke. Al heeft dat meisje haar vader niet gekend, mag jij haar daarom verachten? Kan dat kind dat soms helpen? Draagt die daar schuld aan? Je bent te oplopend, Sikke. Zo mag een vader niet praten . . ."

Sikke Blomhuis zit er maar een beetje zielig bij. Men mag dan een boerderij met tachtig bunder best land hebben, met alleen een boerderij te kunnen besturen ben je niet klaar in dit leven. Ben je als christen helemaal nog niet klaar. Het is hem opeens weer duidelijk . . .

"Waar stuift zo'n jongen nu opeens heen," zegt hij . . .

Willem is naar zijn kamertje gegaan, dat zijn moeder nog altijd voor hem in orde houdt. Daar zit hij op een stoel naast het ledikant.

Nu hij hier alleen zit, komt hij langzameraan wat tot kalmte. Stelde hij zich niet wat bespottelijk aan? De hele geschiedenis van Nel kon zijn vader toch niet weten . . . Was het nu zo erg, die opmerking? Natuurlijk moest vader dit eerst verwerken. Al behoefde hij daarom zich niet dadelijk zo uit te laten. Moest hij daarom, hij een kerel van goed twintig, als een schooljongen weglopen? Hij moet nu wel bekennen dat hij zelf ook te opvliegend is geweest. Maar, om nu naar de kamer terug te gaan . . . Het kan ook zijn, dat vader dat helemaal niet op prijs zou stellen, dadelijk net zo weer zou beginnen. En waarom . . . ja, waarom . . . ?

Een klopje op de deur. "Zit je hier?" En daar stapt zijn vader de kamer binnen . . .

"Zo moet het toch niet, Willem," zegt hij. Ja, het mag dan vreemd schijnen, maar Willem schaamt zich bijna dat zijn vader hier naar toe komt.

Blomhuis gaat op een stoel zitten. "Zo moet het toch niet, Willem," zegt hij nog eens.

Willem lacht opeens om de zotte vertoning. Zijn vader die bij hem komt. "Nee, natuurlijk niet. Ik was ook wel wat over mijn toeren," zegt hij. "Je kunt soms net niet meer hebben."

"Och, ik bedoelde het niet zo erg," zegt Blomhuis. "Een mens zegt wel eens wat."

En dan glipt moeder het kamertje ook binnen. Ze lacht bijna onmerkbaar. "Mag ik er ook bij?" zegt ze, en gaat op het ledikant zitten.

"Ja, jullie weten het nu dus," begint Willem weer, "en ik kan mij ook best begrijpen, dat jullie niet direct in een jubelzang uitbarsten. Ik begrijp vader heel best. Die had natuurlijk liever gehad, dat ik hem had kunnen vertellen, dat ik verkering had met de dochter van de hoofdonderwijzer of misschien nog liever van de dokter, of van een grote boer . . . en haar vader is dan ouderling en zit in de gemeenteraad. Ik kan daar wel inkomen. Als het zo geweest was, had u er geen enkel bezwaar tegen. Maar het is zo niet. Het is Nel Schoorland. Een donker meisje met pikzwart haar. Maar dat nu toch weer met mij naar de kerk gaat . . . en dat naar ik hoop de vrouw zal willen worden van een onderwijzer aan de christelijke school . ."

Blomhuis knikt. "Jij kunt het ook niet veranderen, maar ja, ik had het liever anders gezien, daar heb je wel gelijk aan. Maar het leven loopt zo vaak anders dan wij het uitstippelen . . ."

"Ze moet hier maar eens komen," zegt de vrouw. "Het kan best zijn dat wij haar allemaal een ideale vrouw voor je vinden."

En dan is er geroep in huis. Lies' stem galmt door de gang: "Hé, lui, waar zitten jullie allemaal? Zijn jullie nu al naar bed?"

"Och heden, daar hebben wij die hele Klaas de Roos vergeten," zegt moeder. En ze loopt meteen de trap af.

"Och, Willem had nog iets van vroeger, dat hij ons beslist wilde laten zien," zegt ze tegen Lies, die met Klaas in de gang staat. Je kunt met een vreemde erbij niet alles vertellen.

"Zal wel belangrijk zijn," lacht Lies, "en sleept hij u beiden daarvoor mee naar boven? Willem heeft ook altijd van die interessante ideeën."

Willem daalt de trap ook al af. "Nee, dan onze Lies. De ster van de Winkelfeesten te Dokkum. Heel Noordoost Friesland sprak erover. Wat zeg jij, hè zusje?" En geeft haar een klap op de schouder.

"Dwaas," zegt Lies.

Het is september geworden. De zomer is voorbij. De laatste pensiongasten proberen haar nog krampachtig vast te houden en zitten als 's middags de zon nog wel warm schijnt op het grasveld voor pension Bosrand. Toch is het niet druk meer in het pension. Siebe timmert aan een schuur. En Riekje is in de keuken. Ze staat in haar witte huishoudschort bij het aanrecht, maar haar gezicht is bleek, en haar ogen staan niet vrolijk. Ze is naar en misselijk . . . Ze hoeft er nu niet meer om heen te draaien, maar ze weet het nu wel zeker: ze verwacht een kind, en daar is ze wel blij mee. Welke vrouw zou daar niet blij mee zijn. . . ? Maar . . . maar . . . Riekje Zweers rekent, en dan komt dat sommetje wel heel ongelukkig uit. Het is september al. Tel maar op, oktober, november, december, januari, februari, maart, april, mei . . . en dan barst Riekje in huilen uit. Hun kind zal tegen juni geboren worden. En mensen, mensen, dan zit het pension juist vol . . . Ze hebben een goed jaar gehad. Best, best. En volgend jaar zal het nog beter worden. Er kunnen nog wel een paar bedden bij. En nu? Siebe kan de zaak niet draaiende houden. Het is een beste man voor haar, en een flinke kerel, maar een pension leiden kan hij niet. Hij kan nachtwandelingen houden en hele verhalen vertellen over reeën en uilen, vossen en dassen . . . maar leiding geven kan hij niet.

En Riekje huilt nog harder. Het is natuurlijk baarlijke nonsens, te huilen omdat je een kind verwacht, en dat weet Riekje ook heel goed. Maar volgend jaar juni, vlak voor het seizoen.

Ze hoort niet eens, dat er iemand de keuken binnenkomt. Als ze opkijkt staat haar moeder naast haar.

"Wat hebben we nou? Huilen?"

Riekje in haar witte schort huilt nog harder, maar brengt er toch uit wat haar zo van streek maakt. Moeder Zweers kijkt naar haar zo kwieke dochter. Welke moeder heeft niet een beetje te doen met haar eigen kind, dat ook al weer een kind verwacht. Ze weten er alles van.

"Maar kind, moet je daarom huilen? Daar moet je toch blij om zijn. Riekje, Riekje, hebben wij je zo opgevoed?"

"Nee, dat weet ik wel, maar dan is het hier juist zo druk en Siebe . . ."

Vrouw Zweers is een resolute vrouw en een gelovige vrouw, en als die twee samen gaan kan er heel wat gebeuren.

"Hoor nou eens, kindje, het zal het beste wel zijn, dat je het kind in de stad krijgt. Daar is wel zo'n inrichting. Dan kom ik hier een weekje of wat. Vader en de jongens redden zich wel een tijdje. Als je terugkomt, doe je eerst wat kalm aan. En wat is nu de reden om zo te huilen?"

Daar fleurt Riekje helemaal van op, "U hebt gelijk moeder." Ze wast haar gezicht aan de kraan. Ze strijkt het haar naar achteren. Ze is ineens druk bezig. Ze moet twee eenden braden, die Siebe van een jachtopziener heeft gekocht . . . niet te duur.

Als haar moeder na een kwartier vertrekt staat Riekje al weer te zingen. Siebe harkt bladeren bij elkaar op het grote erf.

Ja, de zomer is voorbij. . .

(Wordt vervolgd)

Zending en Thuisfront

Onlanps werd er een mission rally georganiseerd door drie dicht bij elkaar liggende kerken. Deze kerken omvatten tesamen zo'n 500 gezinnen of wel ruim 1200 belijdende leden. Maar op die rally waren er nog geen honderd mensen, kinderen inbegrepen. Wij durven niet te zeggen dat de opkomst een graadmeter is waarmede de belangstelling voor de zending afgemeten kan worden. Er kunnen zich natuurlijk allerlei omstandigheden voordoen, die de mensen verhinderen op de rally aanwezig te zijn. Niettemin is zulk een opkomst voor de zendelingen onbevredigend, om niet te zeggen ontmoedigend.

Na de rally hadden wij een gesprek met een der zendelingen, die medisch doctor is in Nigeria. Dat gesprek ging niet zozeer over het bezoek aan de rally, als wel over het contact dat er bestaat tussen de zendende kerk en het zendingsveld. Nu hebben de zendelingen uiteraard wel contact met de missionboard, maar verder is het contact met de kerkmensen erg gering. Men moet het zich maar voorstellen. Mijlen en mijlen ver en vaak onder primitieve omstandigheden hebben de zendelingen zich in een vreemd land gevestigd om de boodschap van het Koninkrijk Gods te brengen. Dat op zichzelf is reeds een uiterst moeilijke taak. Daarnaast doen zich andere moeilijkheden voor. Doorgaans bestaat zo'n zendingspost uit verschillende mensen met verschillende karakters. Van te voren is moeilijk na te gaan of die karakters wel voldoende op elkaar afgestemd zijn en het is daarom geen zeldzaamheid als dit niet altijd het geval is. Dan ontstaan er wrijvingen, tegenstellingen. Niet alleen de personen maar het gehele werk der zending lijdt daaronder.

Als men daarbij nu maar op een levend contact met de zendende kerk gevoelde. Maar het is zo ontmoedigend dat dit contact er doorgaans niet is. De missionary doctor was zeer overtuigend toen hij ons vertelde, dat het te merken is, wanneer er "thuis", dat is dus in de zendende kerk voor hen gebeden wordt.

Dit komt ons misschien wat ongelofelijk voor. Maar onze doctor was zeer nadrukkelijk in zijn bewering, dat het te merken is in de gewone dagelijkse dingen die men doen moet. Het werk wordt er lichter door, de tegenstellingen verminderen, kortom het gehele werk krijgt als het ware een "lift".

Wij geloven, dat de doctor gelijk heeft. Ons bidden voor de zending is doorgaans beperkt tot het z.g. "lange gebed" tijdens de kerkdienst. Als de predikant het daarin maar noemt zijn wij doorgaans tevreden. Maar het worstelen met God, dat de satan het toch maar verliezen zal, in de strijd tegen het heidendom wordt vaak veronachtzaamd. En toch hebben de werkers op de zendingsvelden juist daaraan zo'n behoefte.

De missionary-doctor vertelde, dat zijn mening maar niet op een veronderstelling berustte, maar dat hij de moeite genomen had na te gaan in hoeverre de gebeurtenissen op het zendingsveld verband houden met het gebed van de kerk "thuis". En hij is tot de conclusie gekomen, dat er een zeer duidelijk verband is. Het is meermalen voorgekomen, dat een kritische operatie slaagde of dat er een schreinende tegenstelling opgelost kon worden en dat dan later bleek, dat er voor die tijd in de kerk aan het thuisfront voor gebeden was.

Bidden is maar niet een verlangen kenbaar maken. Bidden is aan Gods zijde staan in de voortgang van Zijn Koninkrijk. Daaraan hebben de werkers op de zendingsvelden dringend behoefte. D.F.

★

Het Gevaarlijke Humanisme

Humanisme, zo werd onlangs gezegd, is in feite een christelijke dwaling. Humanisme is bereid de bijbelse omschrijving (uit Psalm 8) over te nemen, "Gij hebt hem bijna goddelijk gemaakt en hem met heerlijkheid en luister gekroond." De mens bekleedt in geen enkele religie zulk een vooraanstaande plaats. Het is daarom niet zo vreemd, dat humanisme voornamelijk daar opkomt, waar het christendom zijn wortels heeft geschoten.

Humanisme lijkt daarom ook wel op christendom. Misschien is het daarom zo gevaarlijk. Humanisme wil de mens zijn kroon teruggeven, wil de mens weer maken tot de spil waar alles om draait.

Wij zeggen wel, dat humanisme de grote tegenpool is van het christelijk geloof, maar wij moeten toch wel erg oppassen, dat wij voor de verleiding van het humanisme niet bezwijken. Die verleiding bedreigt ons zelfs in de christelijke kerk, juist omdat het zich zo bezig houdt met de mens.

Maar zijn wij in de christelijke kerk met iets anders bezig? Daarin gaat het toch ook om de mens? Daarin gaat het toch om de verzoening van de mens met God, daarin gaat het om de rechtvaardigmaking en de heiligmaking? Daarin gaat het over de plaats en de taak van de mens? Als iemand met de mens bezig is is het de kerk wel. En daarom liggen de kerk en het humanisme wel heel erg dicht bij elkaar.

Maar er is verschil en dat verschil moeten wij goed in het oog houden. Het moge ogenschijnlijk in de kerk om de mens gaan, maar in feite gaat het in de kerk om God en daar laat het humanisme zich niet mee in. Als de kerk de vergeving der zonden predikt, gaat het er om dat de zondaar weer in de juiste verhouding tot God komt te staan, zodat God weer de eerste, het centrum van zijn leven wordt. En als de kerk spreekt over rechtvaardigmaking en heiligmaking, dan betekent dat dat de mens gerechtvaardigd en geheiligd wordt door God, opdat hij in Jezus Christus weer beelddrager zou kunnen zijn. Voor het humanisme is het begin- en eindpunt: de mens. Voor een christen is het begin- en eindpunt: God.

Van nature zijn christenen niet zo. Van nature zijn christenen ook zelf-geconcentreerd. Alleen de Heilige Geest kan iemand omzetten, omkeren. Alleen de Heilige Geest richt ons weer op God, maakt Hem het doel van ons leven. Maar daar verzet onze natuur zich tegen. Onze natuur komt het humanisme heel sterk in het gevlei, en daarom is het zo gevaarlijk.

De scheidslijn tussen christendom en humanisme is niet altijd even markant. Alleen een volkomen op God gericht zijn, een voor Hem leven, kan ons de scheidslijn doen onderkennen. D.F.

De Meidagen van 1940

•

Van Regering ging geen leiding uit...

KABINET-DE GEER KRIJGT VAN DE JONG LAAG CIJFER

door BEN VAN KAAM

Behoefte aan juichkreten heeft prof. dr. L. de Jong niet over de wijze waarop 13 mei 1940 het kabinet-De Geer besloot naar Engeland te vertrekken. In het vandaag uitgekomen derde deel van 'Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog' uit De Jong kritiek op de bewoordingen waarmee de parlementaire enquête-commissie het kabinet-De Geer indertijd heeft geprezen voor deze beslissing. Deze suggereren een doelbewustheid en een energieke wil tot strijd, die zeker in de begintijd in Londen verre van algemeen waren, aldus De Jong.

In de twee eerste delen van de serie, 'Voorspel' en 'Neutraal' heeft De Jong beschreven wat voorafging aan 10 mei '40. Het thans verschenen deel 'Mei '40' pakt de draad van het verhaal op, waar deze in het vorige deel werd afgebroken, vrijdag 10 mei 1940, 3.55 u. Nauwkeurig wordt erin genoteerd wat er in die vijf meidagen in werkelijkheid is gebeurd bij de Maaslinie, de Peel-Raamstelling, de IJssellinie, Kornwerderzand, de Zuid-Hollandse vliegvelden en de Grebbelinie. In tegenstelling tot de periode in de vorige delen is er over de meidagen van 1940 al zoveel gepubliceerd, dat men het voor onmogelijk houdt nog dagen geboeid te kunnen raken door een nieuw boek daarover. De Jong is dat in zijn geval wel gelukt. En dat nog niet eens omdat hij kon beschikken over veel nieuw materiaal, maar vooral door de bijzonder leesbare wijze waarop hij met de feiten weet om te gaan.

Het beeld dat bij het Nederlandse volk tijdens de bezettingsjaren geleefd heeft over de meidagen, wordt door De Jong in dit boek gecorrigeerd. Hij noemt die voorstelling een belangrijke vertekening van de werkelijkheid en een tegelijk dramatische en romantische simplificatie, waarvan de grondtoon was dat de Duitsers de moedige Nederlanders slechts met abnormale, ja misdadige strijdmethoden er onder hadden gekregen.

TEGENSLAGEN

De Jong betreurt het dat er geen gevechtsverslagen zijn van de aanvallende Duitsers. In hoeverre verliep aan Duitse kant alles 'volgens plan'? Dat er tegenslagen zijn geweest is echter duidelijk. Via de Afsluitdijk gelukte het hen niet de vesting Holland binnen te dringen. De poging om met luchtlandingstroepen het regeringscentrum in één klap uit te schakelen, mislukte volkomen. Ook de tegenstand aan de Grebbeberg hield de Duitsers langer op dan zij verwacht hadden.

Het bombardement op Rotterdam was, zo concludeert De Jong voor Hitler en Goering een poging om het einde van de veldtocht in Nederland te forceren. Aannemelijk acht hij het dat Hitler maandag 13 mei ernstig bezorgd was over de militaire situatie in Nederland en bang was dat er sterke Engelse eenheden bij IJmuiden zouden landen, wanneer de strijd niet snel beslecht werd. Daarom moest Rotterdam gebombardeerd en wanneer dat onvoldoende was ook Utrecht, Den Haag, Amsterdam en Haarlem.

Deze dreiging deed generaal Winkelman in de middag van de 14e mei besluiten tot capitulatie. Hoe slecht de militaire situatie voor Nederland ook was (de Grebbelinie was doorbroken en de vesting-Holland lag open voor via Rotterdam oprukkende Duitse tanks), Winkelman zou hebben doorgevochten. Dat wilde hij aanvankelijk zelfs na het bombardement op Rotterdam. Hij gaf de strijd op toen hem duidelijk werd dat ook de andere steden zouden worden gebombardeerd.

De Jong begeeft zich niet in de voor de hand liggende vraag of Nederland wel verdedigbaar is tegen een aanvaller, die niet schroomt de steden plat te gooien. Hij registreert slechts de feiten, maar de vraag dringt zich onvermijdelijk op.

WINKELMAN

Veel bewondering heeft De Jong voor generaal Winkelman, die bleef doorvechten terwijl verscheidene ministers — naar hij wist — innerlijk al lang hadden gecapituleerd. De opperbevelhebber was een der weinigen, die niet in paniek geraakte. Nadrukkelijk betuigt De Jong zijn respect voor Winkelman omdat de 'door een veelheid van factoren nimmer een figuur geworden is, die tot de verbeelding van het Nederlandse volk heeft gesproken'.

Slecht komt het kabinet-als-geheel er af in dit boek. 'Een zenuwachtig, een gejaagd vertrek was het geworden dat door zijn rommelig karakter en vooral door het feit dat men, gedeeltelijk door nervositeit, gedeeltelijk door fundamentele onenigheid, zaken van primair gewicht niet geregeld had, elementen leek te bevatten van een persoonlijke vlucht.

Hirschfeld had zich aan het optreden van verscheidene ministers zo geëergerd dat hij, toen zij in de benedenhal op de auto's wachtten, instructie gaf dat niemand zich naar die hal mocht begeven. 'Toen ze weg waren, zeiden', vertelde hij later, 'Snouck en ik tegen elkaar: Goddank dat ze weg zijn! Wat hadden we met ze moeten beginnen?' Hij riep in de middag het gehele departementspersoneel bijeen en legde het ten aanzien van de tonelen die in de dagen van het kabinetsberaad gadegeslagen waren, een zwijgplicht op. 'Over wat u nu hebt gezien, moogt u nooit meer spreken'. De bewoordingen van De Jong wekken de indruk dat er nog veel meer jammerlijks te vertellen zou zijn dan hij doet. Maar wat hij aan feiten vermeldt is voldoende om een afzwakken van de lof van de Enquête-commissie te rechtvaardigen.

PRINS WILDE NIET

Gedetailleerd beschrijft De Jong wat zich afspeelde rond het vertrek van het prinselijk gezin, Koningin Wilhelmina en de ministers naar Engeland. Het vertrek van prinses Juliana stond 10 mei al vast; met de militaire situatie had het niets te maken. Maar niet alles was afgesproken. Op die dag kwam het tot een hooglopend conflict tussen Koningin Wilhelmina en prins Bernhard. De Koningin ilde dat de prins meeging naar Engeland, maar prins Bernhard weigerde vierkant. Hij was officier in actieve dienst. Het zou een deplorabele indruk maken wanneer hij als enige militair met familiebelangen rekening zou mogen houden en vrouw en kinderen in veiligheid zou gaan brengen.

De Jong gewaagt van een eindeloos en afmattend herhalen van argumenten. De Koningin haalde er zelfs de vice-president van de Raad van State bij om de prins te overtuigen. Ze zei dat zij het recht had hem bevelen te geven. Ook zei Koningin Wilhelmina dat als haar dochter de riskante tocht naar Engeland niet zou overleven ze zich een kogel door het hart zou schieten. De prins zwichtte pas nadat de Koningin had goedgevonden dat hij meteen weer naar Nederland mocht terugkeren.

De ministerraad had met dit verzoek niet zoveel te maken. Koningin Wilhelmina beschouwde dit als een zaak waarover het kabinet geen zeggenschap had. Maar alles wijst er op dat zij ook niet van plan was zich — wat haar eigen vertrek betreft — in deze kritieke situatie te laten leiden door het kabinet-De Geer waarvoor zij toch al niet zoveel achting had.

(Continued on page 7)

Ferme Jongens

Ferme jongens— stoere knapen, zongen we vroeger op de lagere school. Weet U het nog? Foei, hoe suffend staat gij daar. Pardon, ik herhaal alleen maar de tekst van het schone lied, dat toen in onze jeugdige hersens werd gepompt.

Foei hoe suffend staat ge daar — zei dat lied en dan vroeg de dichter: Zijt ge dan niet welgeschapen, zijt ge niet van zessen klaar? Het rijmt allemaal prachtig. Het rijmt nog steeds, maar daar zit het hem vandaag de dag niet in. Het Dutch-Canadian Committee 1945-70 zit er niet bepaald over in of the Dutch-Canadians welgeschapen zijn en van zessen klaar — of desnoods van zevenen of achten.

Waar het wel een beetje over in zit, is over het gebrek aan realisme dat in sommige plaatsen wordt vertoond. Er waren drie plenaire meetings van het Committee. Iedereen was het er met iedereen over eens, dat we een nationaal cadeau zouden moeten aanbieden. Alle Nederlanders en gewezen Nederlanders van alle gezindten en van alle geografische streken van Canada. Dat het geschenk een concert-orgel zou zijn. Geen stemmen tegen? Nee. Iedereen akkoord.

Nu is de campaign in volle gang en wat zien we gebeuren? We zien gebeuren, dat hier en daar mensen het nodig vinden ineens hun eigen weg te gaan. Ondanks hun verklaarde instemming met de nationale plannen, hebben die personen ineens ontdekt, dat ze het best alleen afkunnen. Dat ze het allemaal lokaal oftewel plaatselijk zullen houden. Dat ze geld gaan inzamelen voor het zeer beperkte doel van één enkele stad of streek.

Wat zoeken deze mensen? Eigen glorie? Een gratis ritje op de rug van een nationaal opgezette actie die alle kosten heeft gemaakt voor een succesvolle inzameling? Kunnen die mensen niet verder kijken? Missen zij de boot door gebrek aan begrip voor wat er in Canada vandaag de dag, NU, aan de hand is: een verenigde inspanning tot een gemeenschappelijk resultaat?

Willen zij het eindresultaat van de nationale actie in gevaar brengen?

Ferme jongens, stoere knapen — foei hoe suffend staat ge daar... zei die dichter van toen. Moet de bereidheid to versplintering dan oorzaak worden om een gemeenschappelijk opgezette en aanvaarde actie in de grond te boren? Hoeveel eer en roem denkt men daarmee te kunnen behalen?

Het zijn maar uitzonderingen. Maar in dit verband is iedere uitzondering een schoonheidsgebrek. Moet straks dat nationaal geschenk worden aangeboden onder vermelding: aangeboden door alle Nederlanders en voormalige Nederlanders in Canada behalve van die uit - - - daar en daar?

Beste lezers, laten we de weergevonden eenheid bewaren. Dit is een landelijke actie. We zijn niet aan het ganzeborden.

Ton Diening,
Afd. Public Relations.

HET BEVRIJDINGSGESCHENK AAN CANADA

Volgens ontvangen informatie heeft het Comité "Thank you Canada", dat is gevormd voor de aanbieding van een geschenk van de Nederlandse immigranten aan Canada uit dankbaarheid voor het Canadese aandeel in de bevrijding van Nederland, thans over geheel Canada 6% van het benodigde geld ontvangen. Dit cijfer was bereikt op zaterdag 11 april j.l.

Provincie-gewijs is de stand als volgt: Alberta 2.3%, British Columbia 2.6%, Manitoba 1.4%, Maritimes 9.7%, Ontario 9,1%, Quebec 3.3% en Saskatchewan 0.4%.

Men verwacht dat belangrijke sommen zullen inkomen gezien het feit, dat de einddatum voor de inzameling is de eerste week van mei. Men rekent daar eigenlijk op wil men op tijd het gehele bedrag van meer dan $100.000 bij elkaar hebben.

FOR THE CHR. FARMERS

A membership meeting of the Christian Farmers Association, Drayton and vicinity, was held on Thursday, March 26 in the basement of the Reformed Church, Drayton. The President, Mr. Joe Drost, chaired the meeting. Following words of welcome to the members, a special welcome was expressed to the guest speaker of the evening, Mr. R. Mason, manager of the Royal Bank of Drayton.

He told us that there will be a tremendous change in agricultural production in the next 30 years with the North American continent being called upon to supply food for a doubled world production. Farms will likely become family farm corporations and become fewer but larger, and use high mechanized systems to compete with food products that don't even exist today, Mr. Mason said.

The farm corporations will need more credit, with the Canadian chartered banks stepping in to furnish the necessary money. Farmers can expect to give bankers more detailed information about their business.

Mr. Mason said that present economic conditions prohibit banks from extending a full line of credit. Funds now are being used for day to day operations with capital credit being restricted to short term loans.

During recess, coffee and refreshments were served by some of the boardmembers. A discussion period ensued with many questions being asked and satisfactorily answered. Mr. W. van den Hazel was then given the floor to explain for us what was involved by crop insurance. This gentleman is the agent for this area. The farmers were interested to hear this explanation. The topic was discussed. Also was mentioned that on March 30 in Toronto two meetings will be held to explain the "White Paper" and "Pollution". Members were urged to attend. It was also explained that the Christian Farmers Association was growing all over Ontario. Locals are set up in many farmers places.

Tom Lise,
R.R. # 2, Moorefield, Ont.

SIGN OF SPRING

Early in the spring, when the nights are still cool and the days are getting warmer, the Maple trees begin to stream. Streaming or running of the Sugar Maple is one of the first signs that winter is passing quickly. Depending on location, these trees begin to run their syrupy water through the trunk between early March and April.

In many places the trees are tapped by means of a metal injection spike driven into the stem. Steel buckets suspended from the spikes catch the water. It takes about 40 gallons of maple water to produce 1 gallon of syrup. The water is evaporated in flat metal pans over wood fire, and the extract is the maple syrup that is used on pancakes.

The Sugar Bush or Sugar Maple is the first to run in the spring. The Birch follows closely. If you ever have a chance to see the tapping of a Maple tree, do so. It is well worth it.

B.

Wij gingen op reis

door JOHN BOSGRA

(3)

Van Chase naar Kamloops wordt het terrein meer open. Hier is eigenlijk de grens tussen natte en droge gebieden. In de zomer kan het hier erg warm zijn, vaak tot 100 graden Fahrenheit.

Met een goed irrigatiesysteem is farmen en ranching hier mogelijk. In deze buurten heeft de Thomson rivier zijn oorsprong.

Vier mijl west van het gehucht Pritchard is de open rots waar Bill Mines en twee van zijn maten de trein beroofden in 1906. Bill Mines was een beruchte treinrover. Voor hij in Canada opereerde pleegde hij overvallen in Californië, verscheidene in Oregon, Washington en Georgia. Hij werd wel vaak gegrepen en veroordeeld, maar wist altijd weer te ontsnappen. De laatste keer op de leeftijd van 68 jaar, waarna hij spoorloos is verdwenen. Hij was een rover-gentleman, die zijn slachtoffers na een aanval vriendelijk een voorspoedige reis wenste!

Kamloops is het grootste dorp aan de route van Banff naar Vancouver. Het Indiaanse woord voor Kamloops is "Cumloops", wat wil zeggen samenloop van wateren. In de omgeving is ranching en farming onder bovengenoemde condities mogelijk. Verder is er veel houtindustrie in de omgeving en eigenlijk langs de hele route van Banff naar Hope, wat natuurlijk mogelijk werd na de aanleg van spoorwegen. De vele rivieren en meren maken de aanvoer van hout uit de bossen gemakkelijk.

Het eerste blanke kind werd in Kamloops geboren enige uren na aankomst van een groep mensen uit Winnipeg, die na 5 maanden van ontberingen hier arriveerden. Men noemde deze groep de "Overlanders". Een nieuwe brug ten noorden van Kamloops houdt de naam van deze groep in leven. Hun bedoeling was om spoedig rijk te worden met goudzoeken in de Cariboo Country. De goudkoorts duurde van 1860 tot laat in 1800. Velen zijn op reis naar het goud-district in de wildernis omgekomen. Borden langs de weg houden de herinnering aan deze gebeurtenissen nog levendig.

—

De Trans-Canada Highway van Banff naar Vancouver loopt door vier verschillende bergketens. Wat opvalt is, dat die bergketens, die na de Rocky Mountains komen, blijkbaar van andere datum zijn. De bergtoppen zijn doorgaans niet zo spits, meer verweerd en afgerond en ook meer begroeid met — zij het geen zwaar — geboomte. Over het geheel zijn die bergen ook minder hoog. Dit wil echter niet zeggen dat het minder moeilijk was om hier een moderne hoofdweg en spoorwegen te bouwen. Integendeel, men had hier met ongelooflijke moeilijkheden te kampen. Op één plaats, bij Shaw Springs, is de highway voor vijf mijlen, met zeer hoge kosten, in de rivier gebouwd. Stalen wallen en duizenden tonnen grind en bazalt waren nodig om dit tot stand te brengen. Maar dit alles was noodzakelijk omdat het toch nog goedkoper was dan om de weg door de bergen aan te leggen. De bochten in de weg zijn hier vaak heel scherp en daardoor gevaarlijk. Men klimt hier langs enkele mijlen soms ook bijna 1000 voet.

Toen er nog geen moderne weg was, gebruikte men op een primitieve weg van Clinton (Noord) over Cache Creek tot Soda Creek zes paarden voor elke wagen, die om de 13 mijl omgeruild werden voor verse dieren, om het Cariboo goud-district te bereiken, en de verbinding vise versa te onderhouden.

Bij Lytton vloeit de Thomson rivier in de Fraser. Op deze plaats is vroeger voor duizenden dollars goud uit de rivier gevist. Pogingen om hiermee door te gaan faalden daarna. De Fraser rivier heeft zijn loop 790 mijl geheel door British Columbia. Hij ontspringt bij Jasper in de Rocky Mountains en stort zich bij New Westminster (dicht bij Vancouver) in de Pacific Ocean. De rivier is genoemd naar Simon Fraser. Hij was de eerste blanke man die de gehele lengte door Canada reisde en ontdekte tot aan de Pacific kust bij Vancouver, in 1808. De Fraser rivier is een machtige stroom. Lange bruggen moesten worden gebouwd om de rivier te overspannen. De Fraser brug, geopend in 1962, is de op één na grootste boogbrug in de wereld, 1610 voet lang en 130 voet boven de rivier. Zoals we al vertelden is de rivier de trekweg van de zalm, waarlangs zij vanuit zee naar hun broedplaats in de Salmon Arm zwemmen.

—

Van Lytton tot Hope heeft men een prachtig uitzicht op de Fraser Canyon (ravijn). We passeerden daar Jackass Mountain, waar pakezels het enige middel van vervoer waren tijdens de goldrush van 1860-1900. Later probeerde men het met kamelen, maar omdat de kleine pakbeesten voor deze grote dieren op de loop gingen en ook omdat hun hoeven niet tegen de rotsen bestand waren, heeft men ze laten lopen. Een hele kudde liep nog lange tijd in het wild.

Over "Negen Mijl Creek" en "Boston Bar" komt men tot de "China Bar Tunnel". Deze tunnel en één mijl highway is gebouwd met een kostencijfer van vijf miljoen dollars. Na de rit door deze tunnel stopten we een poosje op het "Lookout Point" (uitkijkpunt). Vandaar heeft men het uitzicht op een afschuwelijke diepte met de beruchte naam "Hell's Gate" (hel's doorgang). Simon Fraser beschreef dit punt als volgt: "Ik heb voor een lange tijd in de bergen gereisd, maar ik heb nog nooit wat gezien dat vergeleken kon worden met deze plaats." In 1913 was hier een rotsinstorting, waardoor de rivier, die zijn weg had door de diepte, bijna geheel werd geblokkeerd. Men moest hier toen z.g. visladders van cement bouwen, omdat de zalm anders onmogelijk hun broedplaats kon bereiken. Zoals men weet hebben deze vissen het vermogen om door kleine watervallen en stroomversnellingen omhoog te springen.

Even na het vertrek van deze plaats werden we op de highway gestopt. Natuurlijk waren het levenden die dit deden, maar het was een dode die hiervan de oorzaak was! Omdat bij zulke gelegenheden nogal vlug een opstopping in het verkeer ontstaat, konden we eerste niet uitvinden wat de oorzaak was. Toen we mochten passeren bleek dat het een begrafenis was. Een begrafenis? We konden zien dat er een begrafenis was, maar men kon met geen mogelijkheid een begraafplaats onderscheiden. Of betrof het hier misschien iemand die vroeger of later in de bergen was verongelukt en wiens gebeente nu was gevonden? Bij een begrafenis is het moeilijk om inlichtingen te vragen. Later zagen we hier en daar in de bergen wel goed onderhouden begraafplaatsjes.

We passeerden daarna nog "Lady Franklin Rock", genoemd naar de vrouw van Sir John Franklin, die hier in 1845 met al zijn volgelingen verongelukte, toen hij om een doorgang zocht naar de Arctic Ocean.

We reden vervolgens door Yale, dat vroeger opbloeide tijdens het goudzoeken en later met de aanleg van de spoorwegen, maar dat nu geheel op het toerisme is aangewezen. Even later kwamen we langs de oudste kerk in British Columbia, gesticht in 1859.

Bij Hope eindigt de reis door de bergen. Op deze reis kwamen we diep onder de indruk van de majesteit van Hem die "de hemelhoge bergen doet vast staan door Zijn kracht" en van de grillige schoonheid van de schepping. We kregen ook een goed inzicht van wat het moet hebben betekend voor de Indianen en vroege blanke reizigers om langs ongebaande wegen door deze natuurlijke barricaden een weg te vinden en de ontberingen die men zich daarbij moest getroosten. Is het daarom dat het eindstation door de bergen "Hope" werd genoemd? Wij hebben het niet kunnen uitvinden, maar het is wel hoogstwaarschijnlijk.

Nu moet men niet de indruk krijgen dat men bij het passeren van Hope direct een mooie vlakte krijgt. Aan de linkerhand begint weliswaar de vruchtbare Fraser Valley, maar aan de rechterhand zijn nog hoge heuvels, met sierlijke, kaarsrechte, hoge cedar- en pijnbomen. Het terrein blijft voorlopig nog steeds rollend. Langs heel de Trans-Canada Highway van Banff tot Vancouver kunnen truckdrivers maar één keer een kwartier rijden zonder in een andere versnelling over te schakelen!

We reden vervolgens door Chilliwack (9000 inwoners) en kwamen toen langs het Veddar kanaal. Dit kanaal is aangelegd door een Nederlander Jozef Veddar, om het Sumas Meer droog te leggen. Zijn naam blijft hier altijd aan verbonden.

Langley en Abbotsford liggen in het hart van de Fraser Vallei. Veeteelt en vooral dairy farming is hier de hoofdbron van bestaan. Ongetwijfeld is deze vruchtbare vallei ontstaan door aanslibbing van de machtige Fraser rivier.

—

Na Revelstoke werd de sneeuw in westelijke richting steeds lichter. Bij Hope lag er nog wat in de schaduw van bomen en gebouwen. Van Chilliwack tot Vancouver was er helemaal geen sneeuw meer en waren de weilanden al mooi groen, maar nog wel nat. Op onze lange reis van één dag reden we dus uit het hartje van de winter naar de lente!

Na nog een poosje rijden bereikten we het einddoel van onze reis. Onze dochter, schoonzoon en kinderen bevonden zich in de beste welstand en de begroeting was natuurlijk zo hartelijk als het kan. Dit was de eerste keer sinds 15 jaar dat wij hen met zijn beiden konden bezoeken. Maar goed dat ze vaker bij ons in Alberta kwamen.

Het verdere van de avond brachten we door met een gezellig onderonsje, maar er werd ook al een programma opgemaakt voor de volgende dag, want natuurlijk moesten we de wonderen van één van de vier grootste steden in Canada wat nader bekijken. Als de redactie van C.C. zo vriendelijk wil zijn om daarvoor wat ruimte af te staan, vertellen we dat de volgende keer.

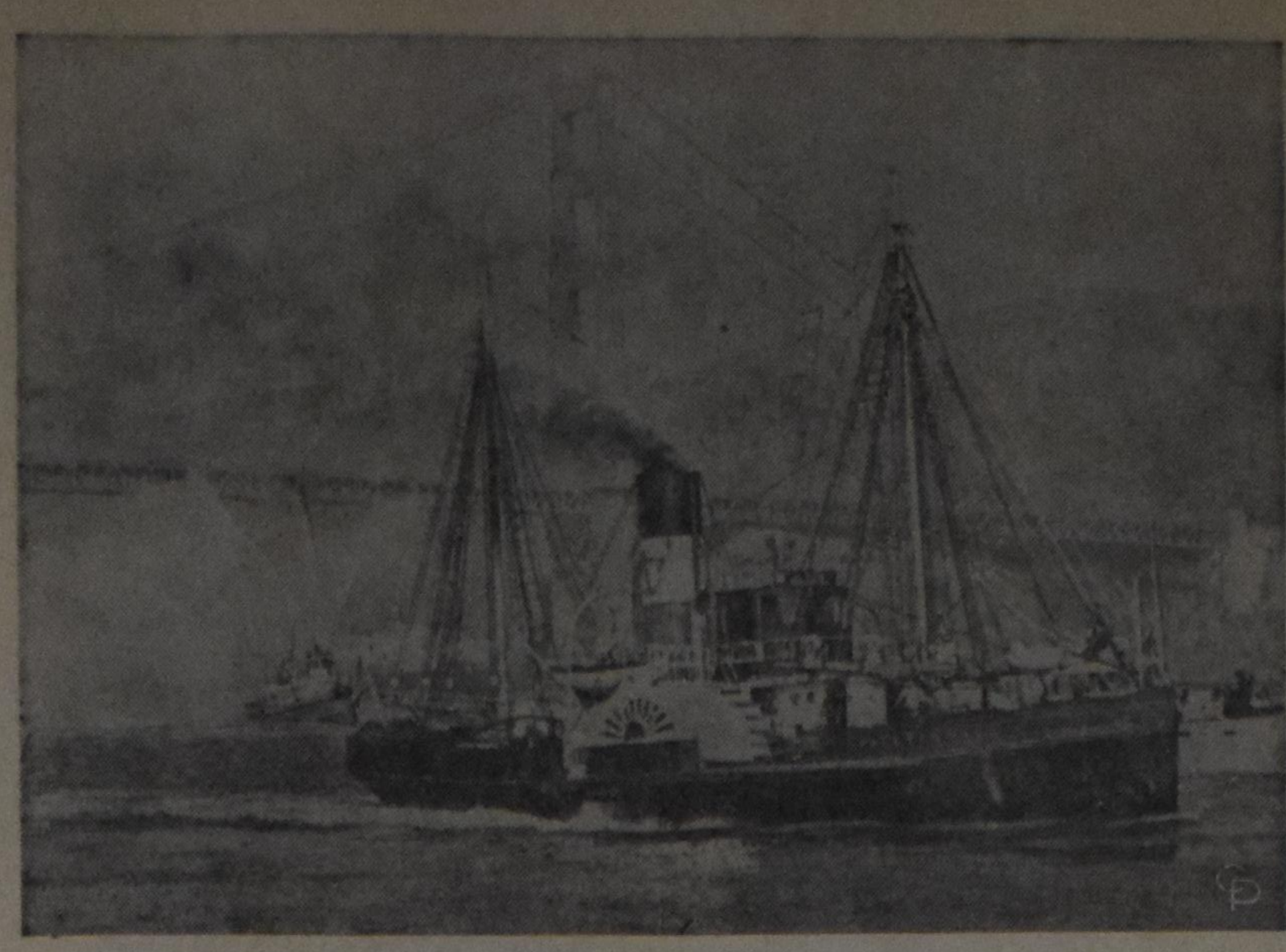

FINAL BERTHDAY—The 105-foot Eppleton Hall, last known dual paddle-wheeler tug afloat, chugs under the Golden Gate bridge in San Francisco on the last leg of an 8,000-mile, six-month voyage from Newcastle, England. The double-engine steam tug was skippered by Scott Newhall of the San Francisco Chronicle to its final Maritime Museum berth.

RIJKE ERTSAFZETTING OP DE OCEAANBODEM ONTDEKT

Een werkgroep van de universiteit van Miami en de universiteit van Californië heeft de uitvoerige onderzoekingen gedaan in de Atlantische, Indische en Stille Oceaan. Het onderzoek was gericht op de oceaanbodem. Bij dit onderzoek is aan het licht gekomen dat de oceaanbodem over grote gebieden zeer rijke afzettingen met o.a. aluminum, mangaan en ijzererts bevat. Totaal omvat het oceaangebied met de aan ertsen rijke afzettingen een oppervlakte groter dan die van Zuid-Amerika. De oorzaak van de ertsrijke afzettingen is niet bekend. Er wordt verondersteld dat vulkanisme, hitte-uitstraling en bepaalde spanningen in de aardkorst verantwoordelijk zijn voor de rijke, en soms zeer rijke, ertsaanwezigheid in de afzettingen op de oceaanbodem. Misschien dat de techniek van morgen gebruik gaat maken van de grote grondstoffenrijkdommen die de oceaanbodem bezit.

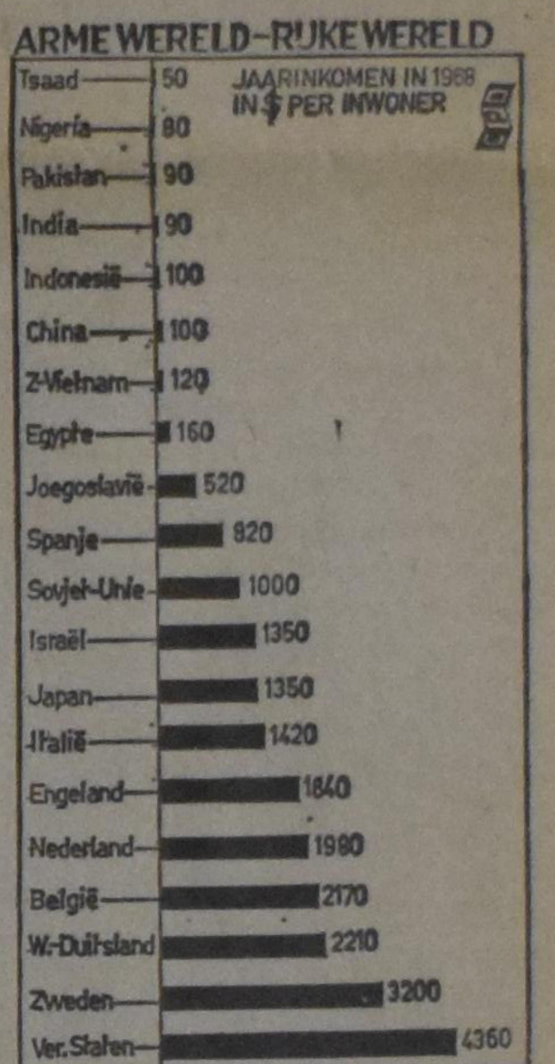

ARM WORDT ARMER

Volgens de laatste gegevens van de Ver. Naties bedraagt het jaarlijks inkomen in 1968 van de helft der mensheid minder dan 100 dollar per jaar. Van de ruim 3,5 miljard mensen op de wereld hebben slechts 230 miljoen een inkomen van meer dan 3000 dollar. Uit de grafiek blijkt hoe de onderlinge verhoudingen liggen van het gemiddelde jaarinkomen per inwoner, uitgedrukt in dollars. Tussen de rijke en arme landen gaapt een grote kloof. Waar de arme landen vooruit gaan met hun gemiddelde inkomen wordt deze voortgang meestal weer teniet gedaan door grotere snelheid van de bevolkingstoename.

Sparen gaat beter dan ooit bij Canada's Eerste Bank.

6½%

U bent het aan Uzelf verschuldigd te sparen.

Uw spaargeld verdient 6½% per jaar, rentebetaling halfjaarlijks berekend over uw minimum maandelijks tegoed.

P.S. Spaarrekening met chequerechten tot 3½%.

Bank of Montreal
The First Canadian Bank

HET REISBUREAU BIJ UITSTEK voor reizen naar
NEDERLAND
per boot of vliegtuig, zowel in GROEPSVERBAND als INDIVIDUEEL. Autoverhuur in Nederland tegen aantrekkelijke tarieven. — Voor vrijblijvende inlichtingen:
BRANT TRAVEL SERVICE
552 BRANT STREET,
Burlington, Ont. 632-0720

"EXCELSIOR" STOFZUIGERS
Nieuw model 8000
IMPORTEUR:
JANKOK LTD.
P.O. BOX 252 — WILLOWDALE, ONT.

EUROPEAN CAR RENTAL
P.O. Box 250, Rexdale, Ont.
Vraagt inlichtingen voor Uw auto tijdens vakantie of zakenreis in Holland of Europa, per week of per maand.
Keuze uit VOLKSWAGENS, OPEL, CHEVROLET, e.a.
Auto kan op Schiphol geleverd worden.
Wacht niet te lang om teleurstelling te voorkomen.

Een pleidooi

De geachte spreker was uitgesproken. Het bleef een poosje stil, hij had bij ons allen een gevoelige snaar geraakt: ZIJN we werkelijk zo druk of MAKEN we ons druk? Dat was dan ook het punt waar het in de discussie voornamelijk om ging.

Een ironische noot die de meesten van de aanwezigen ontging, was dat de geachte spreker, zodra hij de laatste vraag beantwoord had, zijn biezen pakte en er vandoor ging "omdat hij diezelfde week nóg drie maal moest spreken en daartoe diende hij nog een stevig beetje te studeren . . . ."

De volgende morgen belde Lies me al vroeg op. "Ik kom koffiedrinken," kondigde ze aan. "Of ben je soms te druk?" voegde ze er een tikkeltje sarcastisch vragend aan toe. "Kom gerust," verzekerde ik haar. Zelf was ik nog lang niet uitgedacht over het onderwerp van de vorige avond en 'k had een sterk vermoeden dat het er Lies ook om te doen was om daar nog eens uitgebreid en met minder scrupules dan in een grote vergadering, op terug te komen.

Een uur later geurde de koffie, een grote was lag vergeten in de basement en onder de bedden vroegen de stofvlokken zich verwonderd af waar of de zwabber bleef. Intussen waren Lies en ik zonder veel omwegen gekomen waar we wezen wilden. We waren allebei naar de gecombineerde vergadering van de mannen- en vrouwenverenigingen geweest, we hadden daar beiden met aandacht geluisterd naar de spreker die, met een indrukwekkend aantal graden achter zijn naam, van verre was gekomen. Ten eerste omdat het onderwerp ons interesseerde, ten tweede omdat we al spoedig gevoeld hadden dat er wat van hem te leren viel. "Maar," zei Lies, een beetje pedant, terwijl ze tegen beter weten in een tweede plakje cake nam, 'toch zou hij van mij ook nog wel wat kunnen leren." "En wat dan wel?" vroeg ik, waarschijnlijk met een zweem van twijfel. Lies liet zich daardoor niet van haar stuk brengen. "Bijvoorbeeld," verklaarde ze gedecideerd, "dat alle mensen niet gelijk zijn en alle gezinnen ook niet. Al staat HIJ nu elke ochtend om zes uur op, dat wil nog niet zeggen dat iedereen daartoe in staat is. Bovendien, ik maak ook meermalen een soort schema, maar juist als ik aan het punt: coffeebreak toe ben, komt Johnny onder de modder binnen. Ook is het me wel overkomen dat ik midden in de schoonmaak, bovenop m'n keukentrapje gezeten, sexuele voorlichting aan Susie heb gegeven, omdat me bleek uit een vraag die ze stelde, dat de tijd daarvoor overrijp was. Toen Neil later thuis kwam en het eten nog niet klaar was, kreeg de schoonmaak de schuld. Ik heb HEM toen ook maar even voorgelicht over het feit dat je als moeder soms in situaties komt, waarin je van twee dringende taken de meest dringende moet kiezen, schema of geen schema." Ik moest wel toegeven dat onze geachte spreker, in zijn speech althans, aan zulke levensechte mogelijkheden niet gedacht had.

"Nee," zei Lies "en er is nóg iets dat hij over het hoofd gezien heeft en dat volgens mij toch heel belangrijk is." Ik keek haar vragend aan. Lies kwam toen pas goed op dreef, bleek me. "'t Is volgens mij niet alleen zo dat we onszelf vaak te druk maken, maar we zwepen ook elkáár nog op. Ik vraag me wel eens af of ik nu de enige ben die hier een probleem zie, een ander heb ik er eigenlijk nog nooit over gehoord, maar ik moet het nu toch eens kwijt." Ze ging er eens goed voor zitten en ik onwillekeurig ook. 'k Was wel benieuwd wat er komen zou. Mijn houding werkte blijkbaar inspirerend want het duurde wel even voor Lies uitgesproken was.

"Neem nu mijn gezin," begon ze. "Je weet, we hebben vijf kinderen. Twee op de highschool, twee op de lagere school en Johnny in Kindergarten. Neil is ouderling en ook nog vrij actief in de C.L.A. De kinderen hebben hun huiswerk, ze zijn lid van Young People Society, Boys- en Girlsclub en zelf zit ik in het bestuur van de vrouwenvereniging. We proberen ook nog wat te betekenen voor de community waarin we wonen, dus ben ik lid van de Ladies Auxiliary voor het ziekenhuis, Bill speelt in de Brassband, Susie gaat met veel plezier naar een 4-H club en Neil rijdt, als het nodig is, patienten voor de Cancer Society." Lies pauseerde even en in gedachten zag ik haar hele stelletje, dat ik zo goed kende, vóór me. Het toonbeeld van een meelevend, christelijk gezin dat zich de verantwoordelijkheden bewust was.

"En," ging Lies weer verder "dat zou ook allemaal best wel bij te benen zijn als alle clubs en organisaties en verenigingen hun normale gang gingen. Maar ik ben van mening dat er wel eens teveel georganiseerd en op touw gezet wordt. Wij kunnen het bij ons in huis zonder een gemeenschappelijke agenda niet meer af. In de keuken hangt een grote kalender en die is meestal tjokvol gekrabbeld. Als ik er met een zucht van verlichting een vol blad afscheur, schrik ik me soms naar. Het volgende blad is dan niet lokkend blank, maar al dreigend vol. Mag ik je eens tracteren op een gemiddelde maand in ons gezin?" Ze stak gelijk van wal. "Voor Neil ongeveer zes avonden op huisbezoek, een bestuursvergadering van de C.L.A. of van iets anders, twee kerkeraadsvergaderingen, een paar avonden overwerken en, als hij gelukkig is, géén ouderlingenconferentie, géén rally van het een of ander. Voor mezelf twee avonden vrouwenvereniging, en zeg nu niet: dat is alleen maar in de winter, want 's zomers gaan we nog eens met elkaar uit en bedenken vervolgens verschillende andere pretjes. Verder twee middagen in het ziekenhuis, soms een bestuursvergadering, soms een P.T.A.-meeting, dan eens van de lagere school, dan eens van de Highschool. En als ik gelukkig ben, géén bazar, géén jaarfeest, géén tea, géén bake-sale, geen toogdag, geen kringvergadering. Van het zangkoor en de zendingskrans ben ik niet eens lid, al liggen ze me wel na aan het hart. Voor Bill and Mary zijn er vier Y.P. meetings, vier maal catechesatie, dramaclub voor Mary, ze wil met het talent dat ze in dat opzicht heeft ook woekeren en er haar school mee dienen, bandpractice voor Bill en als extraatjes zo nu en dan een walkathon, een speech-contest, een jaarfeest, een rally, een youth-conference, een uitvoering en ga zo maar door. Ik hoop dat je begrijpt dat het, wat onszelf en wat de kinderen betreft, de extraatjes zijn die me dwars zitten. Ik vraag me namelijk af of dat niet wat overdreven wordt. Je weet zelf wel dat bij de extraatjes van de één, heel vaak ook de andere leden van het gezin betrokken zijn, als gasten, als belangstellend gehoor of in de nederige functie van taxichauffeur. Als het je nog niet duizelt, maar dat zal wel niet want je weet er zelf ook alles van, ga ik nog even door. Al is het alleen maar om toch eens even onder woorden te brengen wat ik gisteravond misschien had moeten zeggen, maar toen niet durfde." Lies negeerde mijn ongelovig gesnuif. "Komen we bij Charlie en Susie. Die schapen zitten nog maar in de zevende en achtste klas, toch klagen ze al als grote mensen dat ze tijd tekort komen en je kunt me geloven of niet, het IS ook zo. Buiten hun schoolwerk om hebben ze Boysclub en Girlsclub. Prachtig. Maar DAN is er een banquet, DAN een rally, DAN een contest, DAN een paar dagen kamperen. Wij houden 's zomers familieraad om uit te vinden of er ook nog twee weken beschikbaar zijn waarin we als gezin kunnen gaan kamperen. Hebben we die eindenlijk gevonden, dan blijkt de tent voor die tijd soms toegezegd te zijn aan de een of andere club die nodig weer eens op stap moet met elkaar. Neil heeft de plezierige gewoonte om het hele gezin omstreeks Moederdag mee te nemen naar een restaurant voor een dineetje. Vorig jaar hebben we dat wel drie weken uit moeten stellen omdat er in die tijd niet één avond bleek te zijn waarop ze allemaal konden. Nou vraag ik je. Inplaats daarvan bakte en braadde ik in mijn eigen keuken voor de diverse potluck-suppers waarbij we ieder op z'n tijd betrokken waren. Als je nu denkt dat Johnny in Kindergarten nog een onbezorgd leventje lijdt, heb je het mis. Wanneer er een P.T.A.-meeting is, rust hij niet vóór hij er zeker van is dat ik er heen ga, want de teacher heeft gezegd dat dat moet en als zijn moeder nu zou schitteren door afwezigheid, hoe zou hij dan die teacher de volgende morgen weer onder ogen durven komen? Met Kerstmis moet hij zijn rolletje leren voor het Kerstspel waarbij alle moeders vertederd, maar wees eerlijk, toch ook een beetje nerveus-gespannen toekijken hoe hun kinderen het er afbrengen. De volgende dag staat hij zich met een rood hoofd te schamen op het Kerstfeest van de Zondagschool. Hij kan zich absoluut niet meer herinneren wat hij zeggen moet als het zijn beurt is.

Het begrip competitie steekt in dit eerste schooljaar de kop al op en als je kinderen wat aan de eerzuchtige kant zijn kan dat nog genoeg narigheid veroorzaken want de scholen en de clubs houden hen wel aan de gang. Als je maar genoeg oefent word je misschien wel gekozen voor het baseball-team van school en mag je fijn mee om tegen andere scholen te gaan spelen, of liever, om tegen die andere scholen de eer van je eigen school hoog te houden. Wie wint de speech-contest, wie wint de opstellenwedstrijd, wie verkoopt de meeste dozen met kaarten, de meeste tickets voor de talent-night waar de bijdehandste leerlingen verwoed wedijveren om de prijs terwijl de meer middelmatigen onder hun klas genoten toezien? Vind jij nu ook niet dat de druk op onze gezinnen van buitenaf wel eens wat overdreven wordt? Ongetwijfeld met de beste bedoelingen, voor de zaak die men denkt te dienen of voor ons en onze kinderen. Maar ik zou een pleidooi willen voeren voor het gezin. Geef ons als ouders óók nog eens een kans. Wij hebben onze kinderen óók nog wel wat te zeggen en te leren. Bovendien zou het fijn zijn als we tijd konden vinden om gewoon gezellig bij elkaar te zijn." Ietwat abrupt stopte Lies haar betoog. Ze begon te lachen. "Ik heb gezegd. Kun je het wat met me eens zijn?" Daarover liet ik haar niet in het onzekere.

Lang nadat ze weg was, dacht ik nog na over wat Lies gezegd had. 'Geef ons als ouders óók nog eens een kans!" had vooral weerklank bij me gevonden. Opeens schoot me een herinnering te binnen. Op een middag in de vacantie had ik door een museum gedwaald. Met aandacht had ik toen een oude, met ingewikkelde steken geborduurde merklap bekeken. Onderaan stond met sierlijke letters de naam van het meisje dat het gemaakt had en dan: "Learned from my Mother. 1846." Al die steekjes op die lap betekenden evenzovele ogenblikken van vertrouwelijk samenzijn tussen Moeder en dochter. Kom daar nu eens om! Wij moeten het hebben van de keren dat we samen de afwas doen en worden dan nog drie maal onderbroken door de telefoon. OF we moeten ons beperken tot enkele vluchtige opmerkingen omdat we allebei binnen een kwartier de deur weer uit moeten.

Ja, ik geloof dat ik van harte Lies haar pleidooi onderstreep: Laten we minder activiteiten bedenken, laten we ons als clubs en verenigingen wat beperken (een hele kunst!) en last but not least: laten we als ouders de kans die ons zodoende gegeven wordt met twee handen grijpen!

Linda.

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

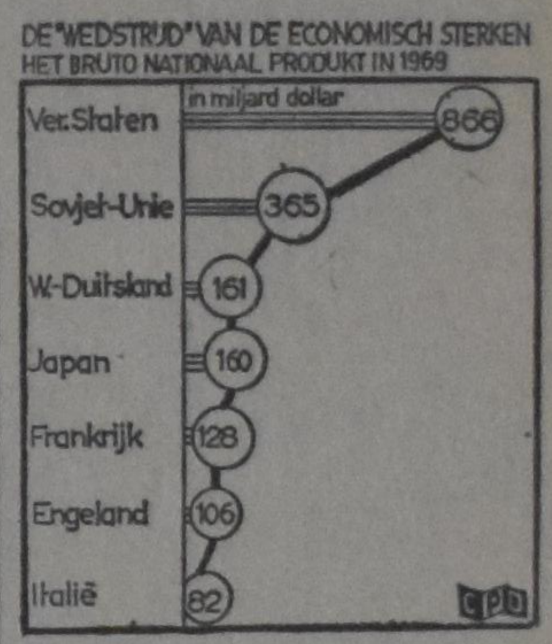

JAPAN WORDT DE DERDE ECONOMISCHE MACHT

In de grote "wedstrijd" tussen de economische grootmachten van de wereld nam, volgens raming, de Ver. Staten in 1969 de eerste plaats in, gevolgd door de Sovjet-Unie. West-Duitsland is de derde economische grootmacht. De Japanse kracht volgt vlak op die van West-Duitsland. Het is echter vrijwel zeker dat in de loop van dit jaar Japan Duitsland zal verdringen van de derde naar de vierde plaats. Dan zal Japan de derde macht zijn geworden. Al sedert 1958 bedraagt de toename van het Japanse bruto nationaal produkt jaarlijks meestal 10-20%. Engeland, dat ruim 20 jaar geleden de derde economische macht ter wereld was, is gedaald naar de zesde plaats.

De Meidagen van 1940

(Vervolg van pag. 5)

ADVIES GENEGEERD

Zaterdagmorgen 11 mei al zagen de ministers, die permanent bijeen waren in een kelder van een departementsgebouw aan de Bezuidenhoutseweg, de zaak zo somber dat zij de Koningin lieten weten dat zij moest vertrekken. Dat advies heeft de Koningin volstrekt genegeerd. Ze zou alleen vertrekken als generaal Winkelman het nodig oordeelde, liet zij weten.

Wat zij vernam van haar ministers moet een weinig vertrouwenwekkende indruk hebben gemaakt. Premier De Geer weigerde vrijdagmiddag 10 mei naar de Tweede Kamer te komen. Hij had wel wat anders te doen, liet hij weten. Wat dat was, wordt niet duidelijk uit De Jong's relaas. Actief waren wel de ministers Van Kleffens en Welter, die op avontuurlijke wijze via Scheveningen met een watervliegtuig naar Engeland vertrokken waren om op militaire hulp aan te dringen. Maar men krijgt de indruk uit De Jong's verhaal dat de overige ministers weinig meer deden dan wat zenuwachtig met elkaar praten over de binnenkomende berichten.

Veel informaties over wat zich buiten de kelder afspeelde, kregen de ministers niet. Hirschfeld scharrelde een paar radio-toestellen op om een luisterdienst te improviseren, opdat de ministers zo nu en dan een papier in handen kregen met berichten. 'Soms werd ook aan de hand van een eenvoudige Bosatlas uit de schuilkelder opgebeld naar burgemeesters van verschillende gemeenten: dan vernam men weinig meer dan dat de Duitsers de betrokken gemeente nog niet bereikt hadden. Het gebrek aan nieuws bevorderde dat ook de ministers slachtoffer werden van de Vijfde Colonne-paniek'.

Leiding ging van het college nauwelijks meer uit. Onderling was het verdeeld over de vraag of het geheel, gedeeltelijk moest vertrekken en wanneer. In de nacht van zondag op maandag kwam generaal Winkelman zelf de Koningin in Noordeinde en de ministerraad aan de Bezuidenhoutseweg op de hoogte stellen dat Duitse tanks via de Moerdijkbruggen in opmars waren.

'ALLES VERLOREN'

De minister van Defensie Dyxhoorn was zo overrompeld door de Duitse luchtlandingen dat hij meteen al wanhopig uitriep 'alles is verloren'. Van een plan dat Dyxhoorn en De Geer zaterdag 11 mei omstreeks het middaguur naar het paleis Noordeinde zouden gaan om de Koningin te melden dat zij het land moest verlaten, zag men af omdat de tocht te gevaarlijk werd geacht. Van Noordeinde kwam overste Phaff, adjudant van de Koningin. De indrukken die hij opdeed in de ministeriële kelder waren niet verheffend.

'Verschrikkelijk was het zoals die erbij zaten. Ze dachten dat ik door naar het departementsgebouw te komen, 'n heldendaad had verricht. Ik werd op mijn schouders geklopt en gecomplimenteerd'.

IN TRANEN

Koningin Wilhelmina heeft daarna persoonlijk Koning George van Engeland uit zijn bed gebeld (om kwart over vier) om hem te smeken vliegtuigen te sturen voor de verdediging van Nederland. Beloven kon Koning George uiteraard niets. Een officier die even later de schuilkelder van Koningin Wilhelmina binnenkwam, trof haar in tranen aan. Tussen generaal Winkelman en de ministerraad kwam het die nacht tot een scherp verschil van mening of de regering vertrekken moest of niet. Verscheidene ministers meenden van wel, maar Winkelman protesteerde. Hij vond het 'in één woord schandelijk', evenals de neigingen van sommige ministers om de strijd maar te staken.

Over niets konden de ministers het eens worden, behalve over de vraag of de Koningin vertrekken moest. Dyxhoorn bracht de boodschap over. 'Ik heb hem een snauw gegeven', herinnerde de Koningin zich later. Zij wenste alleen te gaan als generaal Winkelman het nodig achtte. Omstreeks 7 uur in de ochtend bleek dat het geval. Maar waarheen? Naar Zeeland, zo besliste ze. Maar toen de Britse torpedobootjager Hereward op weg was naar Breskens realiseerde het gezelschap zich het riskante en zinloze van dit reisdoel. Onderweg werd besloten koers te zetten naar Harwich. In de kajuit van de commandant barstte de Koningin in snikken uit. Als ze haar hart gevolgd had was ze die dag naar de Grebbeberg gegaan om daar te sneuvelen.

ZENUWACHTIG

De ministers vernamen om 9 uur dat de Koningin was vertrokken. Ze wisten niet waarheen. Eindeloos is er gediscussieerd over de vraag wat zijzelf moesten doen. De Geer was nauwelijks meer in staat te telefoneren. 'Zenuwachtig zat hij maar aan het cijferrad te draaien'. Dyxhoorn, die in tegenstelling tot Winkelman de strijd wilde staken, bestelde alvast maar auto's. Om elf uur voorrijden. Nog wisten sommige ministers niet wat te doen toen de wagens al voorstonden. Op Steenberghe en Van Rhijn die blijven wilden, na vertrok omstreeks half één het gezelschap.

De commandant van de torpedobootjager Windsor wilde de ministers niet aan boord laten voordat hij orders had ontvangen. Noodgedwongen verbleef men enige tijd in het fort Maasmond en daar 'kwamen de gemoederen wat tot bedaren'.

Daar realiseerde men zich ook hoe onbevredigend het was dat niet het gehele kabinet uitweek en dat er zoveel belangrijke zaken ongeregeld waren gelaten. Steenberghe en Van Rhijn die in Den Haag het regeringsgezag overgedragen hadden aan generaal Winkelman kreeg zijn eerste duidelijke instructie: de strijd voortzetten, maar overgave aanbieden 'zodra verder weerstand bieden doelloos en nutteloos was' en daar kwam men ook op het idee om een communiqué uit te geven dat Hare Majesteit de Koningin en haar ministers zich naar elders hadden begeven.

SPANNING

De Jong maakt hierbij een kritische opmerking. 'De Koningin heeft zonder reëel overleg met haar ministers Den Haag verlaten, zich daarmee van die ministers en impliciet ook van haar grondwettelijke gebondenheid distanciërend. Van Hoek van Holland uit trachtte zij Zeeuws-Vlaanderen te bereiken, het kabinet Engeland. Zij wist op 13 mei niet waar zich het kabinet op de 14e zou bevinden, het kabinet niet, waar de Koningin dan zou vertoeven. Hier openbaarde zich een spanning in het constitutioneel bestel . . .' meent De Jong. Het geheel overziende heeft hij 'geen behoefte aan juichkreten'.

(Overgenomen uit "Trouw".)

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL O[illegible]

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Gaat U naar Europa varen? De S.S. Stefan Batory is de juiste boot voor U. Het prachtige luxe Poolse schip draagt ertoe bij om de Atlantische Oceaan opnieuw te ontdekken met een gladder, vrolijker oceaan, boordevol met de bekoring der oude wereld en moderne gemakken.

U zult genieten van de genoegens van een zwembad, een moderne bioscoop, dagelijkse concerten, avonddansen, ongeëvenaarde bediening en voortreffelijke internationale keuken.

En er is een schaakzaal, kinderzaal, leeszaal en een bibliotheek om niet te spreken van al de gezellige bars.

Komt allen aan boord voor overzee! Boek thans de passage van Uw leven.

Rondreizen met gidsen staan U ter beschikking aan alle Europese havens.

Afvaarten van Montreal: 23 April, 22 Mei, 20 Juni, 20 Juli en 20 Augustus — op weg naar Southampton/Londen, Rotterdam en Kopenhagen.

Bezoekt Uw reisbureau of schrijf naar:

POLISH OCEAN LINES
GDYNIA AMERICA LINE
General Agents
PICKFORD & BLACK LTD.
159 Bay Street, Toronto 1, Ont. • (416) 366-5484

FROM PULPIT AND PEW

PAGE OF INFORMATION ON CHURCH LIFE - FOR THE REFORMED COMMUNITY

EDITED BY REV. F. GUILLAUME

The Human Factor in the Bible

We are being told by several doctors in theology that we should begin to do what long was neglected: paying much more attention to the fact that God has used sinful men for the bringing about of His Word. We are being promised that serious and intensive study of the human factor in the Bible will result in a magnificent and marvellous new view of what the Bible really means to say, and this in turn will lead to a mighty revision of the Christian doctrine.

If all this is true, the new views should be preached and taught in the churches. It is exactly this what is happening in the Reformed (Gereformeerde) churches in Holland. In order to make the regular family visitation as effective as possible the elders received a printed guide at the end of 1969 to serve them in the winter season. The leaflet carries the title, "What function does the Bible have in our daily life?" I learned this from the magazine "Waarheid en Eenheid" (Truth and Unity), which also published two of the theses in the booklet:

I. "The Bible is composed of a large number of writings, in which men give their testimonies about God, whom they have learned to know as the Great Ally of man; through the sending of his Son Jesus Christ, God has revealed his redeeming love to this world. These witnesses have been stimulated by the Spirit of God, but they have written out of their vision and with their knowledge."

VI. "The certainty that the Bible aims to provide us with is not the certainty that all that the Bible says, has happened as it is written, but it is the certainty that God loves this world and that He is also interested in my personal existence in this world."

The theses are accompanied with an explanation. I quote from that part the following lines: "The word inspiration does not clear up how the Bible came into being. It is only to indicate our belief that these human writings have come to us as from the hand of God, and that is why we entrust ourselves to that testimony."

I urge my readers to consider these quotations seriously. Is this indeed what we in this modern age have to believe? Do we read testimonies of men about God in the Bible? Or do we still believe that it is our God Himself who addresses us in His Word through the service of men?

We are convinced that we have to discern the human factor in the Bible but we have to see it in close connection with the divine factor. We can never separate the two. The development in Holland tells us where we end up to if we begin to emphasize the one factor at the expense of the other.

The apostle Peter has written unforgettable things about the Word of God in his second epistle (chapter 1:19): "You will do well to pay attention to it, for it is like a lamp shining in a dark place." We better try hard to do so, don't you think?

SCANNER

The publication of the New English Bible found high interest from all sides of the globe. Discussions just started in a large number of papers and magazines. This time I limit myself to the matter of announcing this important event, as I found a full page, dedicated to that purpose, in the Edmonton Journal. I quote a few notes, taken from it at random.

★ The joint committee behind the New English Bible included representatives of the major Protestant denominations of the British Isles. In its later stages it was joined by observers representing the Roman Catholic Church. The new book expresses neither denominational nor doctrinal viewpoint. The publishers note it is not a revision of any previous version, but "a completely new rendering which seeks to achieve clarity, dignity, and in many places, true poetry."

★ One problem that gave New English Bible translators a hard time was the question of whether God should be addressed "you" or "thou". The feeling was the public isn't ready to address Him in prayer as "you". The decision was to retain "thou" and "thee". But there was the complication that when God is addressed in conversation (rather than in prayer) the form "you" is commonly used. For example, in the Garden of Eden confrontation concerning the forbidden fruit, Adam tells God, "The woman you gave me for a companion, she gave me fruit from the tree and I ate it." The translating committee later went back to the "thee-you" question with second thoughts. But it was too late; deleting the "thees" and "thous" in toto would have called for too much revising of completed work so the "you"-form carried the day.

★ Publishers of the new Bible say critics agree the English in the 1611 Bible is a fine literary medium and has influenced generations of later writers. "Nevertheless, a translation is intended to be understood, and if the language changes so that to later readers it no longer always conveys the original meaning, it is time for a new translation, or at least a revision of the old."

But for many the King James version will retain its place. Sentiment? Possibly. Battered and worn as a well-loved easy chair, the King James is not lightly to be discarded by those for whom it has been a comfort over generations.

★ When the New English Bible's New Testament section was published nine years ago, controversy flared over certain passages. As a result, some have been slightly revised in the 1970 version. One example is the point raised by the late T. S. Elliot, concerning the angel's visit to Mary.

In the 1961 version, the angel tells Mary she is about to conceive a son. She replied: "How can this be when I have no husband?" But in the 1970 version, her reply is: "How can this be? I am still a virgin."

The question raised by Elliot after the 1961 printing: "What girl today would think conception inconceivable without a husband?"

ON CONSERVATIVES AND LIBERALS IN THE PRESBYTERIAN CHURCH

For some reason Christian conservatives are also independent and individualistic. They all have at least a little of the Quaker mistress of the manse who said to her husband, "John, the whole world is queer save me and thee; and sometimes I have my doubts about thee."

This characteristic makes it awfully hard to get conservatives together to do anything. Many a conservative movement has fallen apart because some doubted, some disagreed, some clung to the possibility of "a better way", some wanted more time.

One reason why the liberal brethren move their radical programs with confidence is that they are pretty sure the conservatives will not do very much of anything about it — although the noise and heat generated by the protests of dissenting conservatives may constitute a modest nuisance from time to time.

(From the Presbyterian Journal)

DID NOT OUR HEARTS BURN?

This question has become well-known among faithful Bible readers. It was asked after the men who had walked to Emmaus in company with Jesus finally recognized Him. But just at that moment He disappeared from their sight.

Then they asked their well-known question. They said to each other, "Wasn't it like a fire burning in us when He talked to us on the road and explained the Scriptures to us?" (Luke 24:32).

What really had made their hearts burn? Did you ever give it a thought? The expression is an extremely forceful one by itself. It has to do with some great expectation. Something you had planned for a long time is going to happen the next moment. You are just at the verge of meeting someone, whom you had longed for to see a long, long time. In such a situation we learn to understand what "a fire, burning within us" really means.

The men who had that unique opportunity to walk with Jesus for such a long distance, were intensively listening to the things He was telling them. Jesus was showing them how the Scriptures revealed Him to the people. This was different from what Cleopas and his friend had been used to. They had watched His mighty works in the ardent hope that He would be the one who was going to redeem Israel. But this Jesus was gone. They had lost their joy and hope. But now this man, unknown to them, was carefully and clearly explaining to them what was said about Jesus in all the Scriptures. Jesus, the Savior of the world, became close and real to them as never before. They began to see Him with the eyes of their faith.

And exactly this made their hearts beat in new hope. This was like a fire burning in them. They lost their despair completely. From now on they could live with Jesus again all the days of their life.

Of course when, some time later, He sat at the table with them, broke the bread and gave it to them, they recognized him. But He disappeared from their sight for the recognition was not the most important. They could easily bear Him leaving because they had learned not to live by sight any longer, but by faith.

I wonder whether the Church of Jesus Christ has learned this lesson today. And what about your heart? Is it aflame for HIM?

DOXOLOGY

from Greek doxologia, a praising, and doxologos, speaking praise. In interdenominational liturgy the greater doxology begins with "Gloria in Exelsis", the lesser one with "Gloria Patri". The Christian Reformed Church uses the word for the closing song in its order of worship.

HITHER and YON

Homes for the aged

Worthwhile information about homes for our aged members was given in the church bulletin of Welland Junction CRC. It follows here in full:

Classis Hamilton Homes for the Aged At various times during the past years, collections have been held for the Classis Hamilton Homes for the Aged. For many, this has been just another collection for a worthwhile cause but they do not really know what this money will be used for.

At the present time, the property study committee is attempting to purchase a suitable piece of property. It is our goal to purchase land this year and to build a Home during 1972, if sufficient funds are available. Lack of Government grants and/or lack of mortgage money may defer our plans but with the help of all our people and through the blessing of the Lord, we will be able to see our plans come into being.

At this time, we would like to explain the various types of "Homes" there are. That is, the most popular ones. Basically there are three kinds: Senior Citizen Homes, Homes for the Aged, and Nursing Homes.

- Senior Citizen Homes are primarily apartment-type buildings or motel-type structures where senior citizens live in self-contained apartments. The occupants are generally in good health and are able to look after themselves but for whom the burden of looking after a single dwelling is too great. No medical or nursing facilities are usually available within the Homes.

- Homes for the Aged are of a hotel type where the occupants live in their own rooms and where meals are served in a common dining room or in the individual rooms depending upon the person's health. The average age of persons living in this type of Home is 86 years old. Legislation does not allow admission of people that are ill if grants for the operation of the Home are made by the Government. However, if a person becomes ill while living in this Home, medical and nursing facilities are available. The minimum number of beds in this type of Home has been established at 50 to make the operation of the Home worthwhile. This type of Home was chosen by the Deacons primarily because of the grants the Government gives for the operation of such a Home.

- Nursing Homes are just as the name implies. The largest majority of people in this type of Home need constant nursing care. Because Nursing Homes are mainly profit-making organizations, the Government does not make grants to this type of Home.

☆

The Communion of saints was practiced in the CRC of Welland, Ont. Its bulletin carried the following announcement:

Mr. T. Poelman's barn burned down and we as members of the congregation and as deacons are planning to hold a "drive". The insurance will not cover the whole amount to rebuild the barn. So our goal is $3,000. We ask everybody to do his or her share to make this a success. The drive will be held the coming week.

☆

Peterborough, Ont. CRC gives a good example:

A SOCIAL AFTER CHURCH

This evening, following the 7:30 p.m. service there will be another social hour. This will give us good opportunity to get acquainted with new members and others who worship with us regularly. These type of social hours are not only very nice, but they are also necessary for our congregation, since we are growing continually and do not have good occasion always to meet and talk to one another about concerns in life, both the God-directed and man-to-man relations.

Many thanks to the Ladies Society for organizing this social. Let us show up in good number and enjoy the fellowship.

☆

From the Council Report in bulletin Maranatha CRC of Edmonton, Alta.:

Council, at times, has made and will continue to make arrangements for Lord's Supper celebration at the home of members who through sickness are unable to attend the regular worship services.

Synod 1914 decided a bit differently: "In case of persons who are sick for years in succession and who desire to observe the Lord's Supper, it is permitted to administer it to them in their homes provided the congregation is represented."

ABSENTMINDEDNESS

From the Pastor's Page in Whitby, Ont. CRC bulletin:

You have by now found out already that my memory is not very reliable. When I make an appointment with any of you, please remind me to note it down in my book.

The above reminds me of one of my professors who I met once in a store. After I had talked to him for a while he said all of a sudden to me: "What am I doing here?" I advised him to call his wife concerning the purpose of his presence in this store. Then he looked at me again and said: "Could you tell me my telephone number?" It is not that bad with me yet but I am well along the way. How many little bits of information can a person store "up there"?

☆

Discussion on new form for infant baptism goes on. (Langley, B.C. Chr. Ref. Church bulletin):

The new form for infant baptism was discussed. The consistory is not pleased with the change and will make communications on the following points:

a. The importance of pointing out the severity of sin "conceived and born in sin" is not found in the new form.
b. The reference to the Old and New Testament is changed for the Gospel. This too makes the form vague.
c. The commitment and responsibility of parents towards their children before God is weakened by the omission of the promise to direct, bring up, children "to the utmost of your power".

P.S. Congregation please read the articles in the Banner on this subject, especially the Banner of Feb. 6th editorial.

☆

JAPAN RADIO OF THE CHR. REF. CHURCH

A lady had been in despair all night, and in the morning she had decided to commit suicide when she turned on the radio and heard "Morning Word". By the grace of God she refrained from taking her life, contacted Rev. Bruinooge and today is taking regular Bible study. Ten years ago a Japanese woman was baptized, but because of terrible family opposition she stopped going to church. Then she heard the radio broadcast, and with God's help started to church again, testifying of her faith to her family. The first convert through the radio broadcast was baptized on Easter Sunday in 1968 by one of our missionaries, Rev. Michiel De Berdt. Now converts receive instruction in Christian doctrine, and are baptized into the church every month.

(Found in the bulletin of the Orillia CRC bulletin.)

☆

New Westminster, B.C. CRC bulletin gave some information about the possibility and necessity of getting another College in the future:

CHRISTIAN COLLEGE COMMITTEE FOR THE PACIFIC NORTHWEST

Why another College?

1. Records of baptisms indicate a need for more Christian College facilities to serve the Reformed community.
2. A college is needed in this part of our continent with a unified point of view and a faculty distinctively Christian in all areas.
3. A college is needed that can and will speak to the secular community with a unified, Christian voice.

Can Christian Reformed people go it alone?

Perhaps the question should be — do we have to? The college committee has been working with another Christian group interested in a college in the area. They are certainly like-minded in their aims for a college with a Reformed perspective. As time goes on, we are learning that we can work comfortably with the Bellevue Christian School's college committee.

TRY IT

No. 18

R.T. Suite seems to have written the epistle to the Romans.

Solution No. 17:

Pergamos in Rev. 2:12 (game-pros).

The Ministry of Mercy and the Call of the Community

A conference paper prepared by the executive of the Alberta North Diaconal Conference of the Christian Reformed Church

Our Lord and Savior has given us the beautiful task to lead His people in the ministry of His mercy. Together we must look after our brothers and sisters who are in need of Christ's compassion. Within the communion of saints Jesus' promise of the abundant life must be taken seriously, and each one must do his or her utmost to see to it that not one of God's children will lack anything.

Of course, as the Church of Christ we are also called to care for others whose needs cry for help. The whole world is our field. The sufferings of all people are to receive our loving attention. Indeed, if the Church is to be like her Lord, she must bring the Gospel in word and deed, and wherever people suffer spiritually and physically.

The Chr. Ref. World Relief Committee has given us many opportunities to serve our neighbor in places such as Korea, Nigeria, Florida, and Alaska. Thank the Lord, the willingness of the members of our churches to send money and milk and many other things to the needy in distant lands has been heartwarming. Needless to say, we cannot but hope that the Lord will continue to use us in His work of relief throughout His world.

But what about our community? What about the needs of the people with whom we live and work here in Northern Alberta? Is there a Christian Reformed **Community** Relief? Are we aware of all the suffering and distress in our immediate environment? Have we heard the call of those who are crying at our doorsteps?

Our communities are complex and are growing more complex as time passes on. People live under circumstances that have never before existed. Suffering is taking on new forms. In general, the material needs of most people are being fulfilled, but other forms of misery are evident everywhere.

There are many agencies which seek to alleviate the suffering of many in our community. However, new agencies need to be formed, existing ones re-examined, and new methods must be found to help the countless number of people of whom the Lord Jesus said that we would always have them with us. WE?

Below we have outlined six topics which we believe concern us, the Church, as we answer the call of our Master in the ministry of His mercy HERE and NOW.

1. Senior Citizens in the Community

There are over four thousand men and women in Senior Citizens Homes. Although as churches we ought to be very happy that homes are available for the elderly, yet we must be aware of the problems that do develop for institutionalized people who have been taken out of the stream of community life such as loneliness, handicaps, alienation . . . There are other senior citizens not in homes or lodges. They too have difficulties.

What is the responsibility of the church to these people? Should we consider helping in such programs as "Meals on Wheels", "Home Help", "Travel Tours", etc. Are the members of our congregations made aware of the Senior Citizens Homes, their senior neighbors and their needs? Could your church become a "Drop-In" Center for the elderly? Could your church provide recreational activities such as Teas, Picnics, Fellowship evenings, etc.? What could be done for senior neighbors not in institutions?

2. Families and Children in Need in the Community

There are some six thousand children in Alberta who are Wards of the Crown. Many of these children are placed in institutions. Others are looked after by foster parents of which there are thirty-five hundred in Alberta. How many are there in your congregation? There are a similar number of adoptive parents in Alberta. Needless to say, there are many children which are not Wards of the Crown but still in need of better care and protection than that which they receive from their parents. There are broken homes — the deserted mothers or fathers.

Close to one hundred thousand men, women and children receive regular financial assistance. But financial assistance is not all that these people need. Government and other agencies will continue to meet many of the material needs of these families.

How can the church help prevent family breakdowns with its consequent problems of dependency and neglect? What should be our role in expanding our family circles and our homes to include others in need of the blessings we as families enjoy? What should deacons do to make the congregation more aware of the existing situations? Your attention is drawn to the following programs:

Foster Home Care
Adoption
Campouts for institutionalized children
Day Care Centers
Homemaker Services
Family Planning Clinics

How do we as deacons promote some or all of these programs in our congregations?

3. The Sick and Handicapped — Physically or Mentally — in Our Community

It was the Lord's business to heal the sick and as servants of the Great Physician we have many opportunities to show our Master's concern for mentally and physically ill or handicapped people in our community. Many agencies are involved in helping the distressed.

What is our task as deacons and the congregational responsibility? What can be done? Visiting the sick, especially the chronically ill. Volunteer help in hospitals (Candy Stripers), Blood donor clinics. How can we participate etc., in providing foster homes for discharged mental patients? Can we assist in mental institutions? Do deacons know the needs?

4. Alcoholism and Drug Addiction in our Community

Alcoholism and drug addiction are a constantly growing problem in our society. The government is doing much to prevent and combat drug addiction and alcoholism in our province and we as churches ought to be grateful for this. We also should make use of government services and material when desirable and necessary.

What is the role of deacons and the church in these sad and terrible problems? Should deacons provide an instructional program to the congregation in these areas? (Materials are readily available.) E.g. films, speakers for Young People. How do you handle problems arising with alcoholics? Should we work with groups such as A.A., Alcohol Foundation, Drug Committee? Could we assist with Half-Way houses, establish one? What can be done to help prevent these problems in the community?

5. Concerns of Native People in our Community

There is much talk about the native people becoming more and more dissatisfied with their lot. The problems are many and often sad with these people.

Are we generally aware of their situation on and off the reserves? Are we concerned about these neighbors of ours? Are we part of direct or indirect discriminatory actions? Is there a Native Center in your community? Can we advise our potential employers in regards to hiring native people? To what needs can we offer our assistence?

6. Community Services

As Christians we ought to be thankful for the many efforts made by non-Christian groups and agencies for the alleviation of suffering. To name a few — Red Cross, White Cross, Canadian Cancer Society, Heart Fund, CNIB, Easter Seals, United Community Fund. The question which is relevant to us as deacons is whether we ought to participate in these efforts in any way.

What should we as deacons do by way of giving advise to our people on these efforts? Do our people contribute to these causes reluctantly or generously? Should the deacons examine the U.C.F. agencies and promote the entire fund or only certain causes of the fund?

Our community calls us. The closer to home the more difficult the work! But we have the Lord's promise: "Blessed is he who considers the poor."

In His service and for the
Welfare of our neighbor,

J. Vanden Born
(President of Alberta North Diaconal Conference).

H. Konynenbelt
(CRWRC Representative).

P. W. DeBruyne
(Pastoral Advisor to Conference).

THE FINE LINE

THE WORLD AROUND US

NIGERIA

The war in Nigeria has been over for a few months, but it may still be too early to give an impartial assessment of what happened during the 30 months that the country was torn by civil strife. It is now obvious that the charge of genocide, levelled at the Nigerian government, was not true. In retrospect it may well be the case that the world, thanks to the world press which seems to look for the sensational, has been taken in by the then government of Biafra. No doubt there was hunger and death in Biafra, but whether this was indeed willfully brought about by the Nigerian government seems not to have been the case. By focussing all the attention on Biafra, most people forgot why the war started, and what the initial position of the belligerents was.

The troubles for Nigeria already began a decade ago. On Independence Day, in October 1960, the Nigerian Republic was saddled by the departing British with a federal constitution which included three constituent regions; of which the Northern Region contained more than half the population of the entire nation. The regions were large and powerful entities — the smallest was larger than all but six independent countries on the African continent — and they had an existence as independent government that predated the federal government. Party politics was based on the regions, and the prime focus of attention was control over the regional machinery of government. Control over the federal government was based on inter-regional alliances. With only three regions (four after 1963, when the Mid-West Region was carved out of the Western Region) and with the Northern Region containing the majority of the population, there was little room to manoeuvre at the federal level. The federal government was almost always controlled by an alliance of the agents of the Northern Region with another Region — until 1965 this other region was the Eastern one.

What made the situation worse was the fact that in the Northern Region a one-party government was in control which brooked no challenge to its government. The Northern Peoples' Congress (N.P.C.) was a party of aristocracy from the Emirates and having had power transferred to it by the British, was not about to give up the control it had over the area. In the Eastern Region, the National Conference of Nigerian Citizens (N.C.N.C.) was a mass party of the Ibo-speaking majority. The party gained control over the regional government on the basis of majority elected support and, as far as the Ibo-speaking population was concerned, it operated a relatively open political system. But the 40 per cent of the people who were not Ibos felt differently. They saw the regional government as a system for allocating all benefits to the Ibos and using the machinery of government — regional and local governments, courts and police — to repress the opposition and criticism of the minority within the region.

There was one more problem that faced the new republic. There was very little probity, honesty and public spirit in government at all levels. It seems most people perceived government as an instrument for the personal advantages of individuals and their clients. The general good of the people and the country was placed behind personal advancement or enrichment.

The minority groups in Nigeria (who, combined outnumbered the Hausa majority) had long voiced their displeasure about the constitution of the country and the way government worked on all levels. Up to 1965, however, little could be done. But in 1966 two army coups took place which changed the situation. The first coup in January, saw an attempt made to sweep away the federal structure and replace it with a unitary state. Quite likely these reforms were well meant, but a great many people interpreted them as an attempt by the Ibos to gain undisputed control over the country. This feeling was strengthened by the fact that the supreme commander was an Ibo and that he surrounded himself with a coterie of fellow Ibos.

In July of that year a second military coup took place. The leader was Yakubu Gowon, an Angiva from the middle belt of Northern Nigeria. After declaring himself supreme commander, Gowon picked a Bini from Mid-Western Nigeria as the head of his civil service, and allowed the Federal Executive Council to be staffed with men from all parts of the country and from all tribes, including leading opponents from the ruling parties in the former Eastern and Northern Regions. Instead of maintaining the unitary state concept, Nigeria was divided into 12 states each with its own government but with less power than the original Regions had had. The Federal Government thus gained more power, and the new states had to set up their own party structure which would then vie for the political power within each state.

It was hoped that by giving more power to the Federal Government the disparities in education, economic and social development in the different areas could be levelled out, and also that Nigerians in general would give more loyalty to the Federal Government and less to their state government. The new distribution of power went into effect in March 1967, but the Ibo speaking people living in Eastern Nigeria saw it as a move to take their land (and the oil under that land) away from them and on May 30, 1967 they declared themselves to be an independent country. Hostilities began shortly thereafter.

There is no point in tracing the bitter fighting in the 30-month conflict. The full story of all the suffering that took place will probably never be known. Now that the war is over, the government has a tremendous task on its hands. Not only does a great number of people have to be resettled and provided for, but a great deal of damage that the bombs created, the production capacity of all of Nigeria has suffered and is now much lower than it was before the war. Some of the soldiers have enriched themselves during the war, and these men will have to be ferreted out and prosecuted, while some of the atrocities that have been committed but not yet punished will also have to be judged. There is still a great deal of corruption in the federal government, in part because the chaotic conditions during the war made it so very easy.

But there is also hope that the country will eventually emerge strong and united. Since 1968, nine of the twelve states have been functioning. All has not gone smoothly, but it now looks as if the new federal concept will take hold and eventually provide able and stable government. Various parties have grown in these states and now contest the government on a more or less democratic base. Somewhere along the line, and not too far in the future, the Federal Government will also have to revert to civilian rule. As long as the military remains in power, it cannot be said that the country has returned to a state of normalcy. Considering the situation of a year ago, however, the situation looks hopeful.

J. J. Bout.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

FOR YOUR ENTERTAINMENT

One of our contestants, Mr. Bob Dikland, asked me to discuss a study he sent to me. It was a real "Rinck", wellknown, with a stronger position for Black than for White. I am pleased with the suggestion. Let's have it

Author: Henry Rinck, France.

First prize winner in a tournament Christmas 1906.

Black: 4 pieces

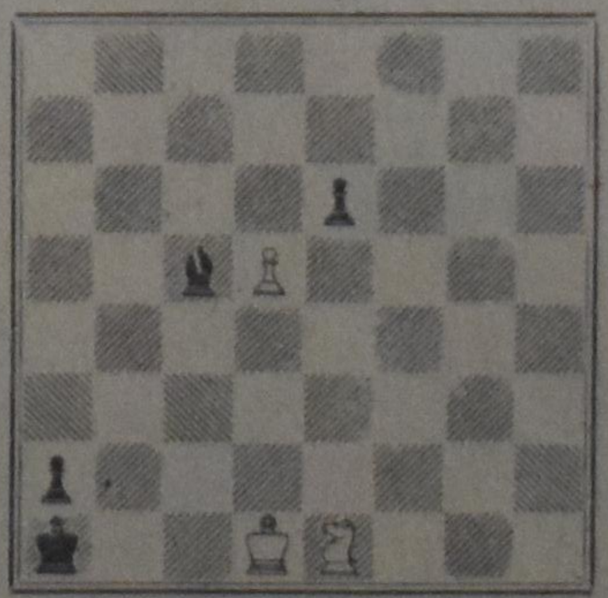

White: 3 pieces

White wins.

The difference in strength is not too big, because white's threat 1. K-B1 with 2. N-B2 mate is tremendous. Another possibility is that the King moves to KB2 and the Knight after some moves mates at QN3! Let us pursue that: 1. K-B2, PxP; 2. K-B1 (this is a must, for, if the Knight moves to KB3?, B-K6 follows; and after 2. N-Q3?, B-QR6, which makes a white win impossible). 2. —, B-R6 ch; (2. —, B-K6 ch also draws); 3. K-B2, P-Q5; 4. N-Q3, B-Q3; 5. N-B1, P-Q6 ch; 6. NxP, B-R6; draws.

It appears that we are on the wrong track with 1. K-B2? Of course, we have no choice. If the K does not move, the black King comes forward followed by promotion of the RP. The key then is certainly: 1. K-B1, B-K6 ch; 2. K-B2, PxP; 3. N-Q3. (Not: 3. N-KB3?, P-Q5; 4. N-K5 or K1, B-B8; 5. KxB, P-Q6 ch draws. Also 5. N-Q3, B-R6 draws.) 3. —, P-Q5! 4. N-B5, P-Q6 ch; 5. NxP, B-B1; 6. N-B5, white wins. Also 5. —, B-B4; 6. N-B1 wins.

Or: 1. —, B-R6 ch; 2. K-B2, PxP; 3. N-KB3!, B-N7 or B4; (3. —, B-QN5; 4. N-Q4) 4. N-Q2 and 5. N-N3 mate.

NOT 3. N-Q3?, P-Q5; 4. N-K5 or K1, B-B8; 5. KxB, P-Q6 draws. Also 5. N-Q3, B-R6; draws.

Very interesting, isn't it? The exact and precise order of moves is highly important. Every change has the worst consequences. It is no wonder that Rinck obtained a first prize with this fine and delicate study.

CORRECTION

Under the "Second Series of problems in April" it was erroneously stated that solutions should be in by April 20. This, of course, must be May 20th (those living outside Ontario have time till May 25th). Our apologies for this mistake.

FROM THE BOOKSHELF

BUILDING THE FAMILY ALTAR, by Tenis C. Van Kooten. Baker Bookhouse, Grand Rapids, U.S. $1.95.

There are three things I would like to say about this book:

It fills a need. It is repeating one of the most worn cliches, to say that we live in critical times. That fact however makes it true no less. Our days are full of unrest, rebellion, anger and uncertainty. The cause for this must be found first of all in the home. Materialism, the appetite for more and more goods, daily whetted by advertising, has made many indifferent towards, and too preoccupied to take care of their spiritual and psychological needs. Mothers work. Fathers hold double jobs. Or both of them may be absorbed in the gay life, in a whirl of social activities, in satisfying their growing hunger for entertainment. Their time is more than full, but their hearts and those of their children are empty. This can't go on. And today we are reaping a rich harvest of bitter fruits. The fruits of a home where the spiritual needs, where the family altar was neglected.

This book strikes at the heart of our problem. It is a plea and a guide to return to meaningful family worship.

It is alarming to read that only an estimated 5% of professing christians have meaningful family worship (p. 15). The result, naturally is an alarming ignorance about what God says in His Word (p. 17). Increasingly the gates to heaven are closed. God speaks, but who still listens, that is meaningfully studies the scriptures; and who responds, that is who still takes time to be in intimate prayer with God? People are cutting themselves off from God's saving power. They are more and more left to themselves. And consequently they are sinking in a mire of destructive desires, of doubt, of dissatisfaction, of growing hunger and finally of anger.

We need renewal at the family altar. If you think so, if you want that, this is the book that will help you.

It is a practical book. There is an enlightening, reassuring chapter about: The Bible, The Word of God. Naturally it has to touch on the many problems around Scripture that are being raised today, especially in reformed circles. Many theologians are preoccupied with the human aspect of the Bible. No doubt that can have value. But you must be careful, very careful. And they are not in the least, many of them are not. The result of what they write and say is that many believers today are uncertain, confused, disturbed. Many can no longer accept large portions of Scripture. Many have grown lukewarm. Often the preoccupation with the human voice in the bible tends to obscure, to silence, to lessen the awareness of the voice of God. And that is disastrous.

Not in this book though. It doesn't answer all the questions human intellect are raising, I suppose. Scientifically the book could be criticised. But will science rebuild the family altar? This book does not want merely to deal with the intellectual level. It reaches down to a more basic level, the spiritual. It does not solve the problems of the intellect, no, but it solves the problems of the heart. It reassures the heart, that God is here, and that He speaks unmistakably clear, and that He works wonderfully powerful, through His holy Word. It presents Scripture as it presents itself, as the Word of life. You may not hear the scientist in this book, but what can he do for you? But you hear God, the God of salvation.

It is a practical book. That means that *everyone* can read it with profit. What is more, the reader does not get lost in theories. It establishes the need of family worship, of course. Too many sermons and books stop right there. But not this book. It takes you on from there, and shows you step by step how this family worship can be built, meaningfully, rewardingly. Among the several chapters are the following: 5. How to read the Bible, 6. Building better family altars, 7. Closing the generation gap (children in family worship), 9. Psalms and Hymns and Spiritual Songs, 10. The incense of prayer.

This is the kind of book we have come to expect from the author. It delivers the point home. May it be read, reread and followed up by many, very many.

This book would be a very practical gift to young people who make confession of faith. Just at the moment when they will soon be called to establish their own family altar where they may be supplied with new strength for the rest of their life, why not give them something that will tell them how to do this?

Jack Quartel.

OBADIAH,
by John D. W. Watts,
Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 78 pp. $3.50.

John D. W. Watts, President of the Baptist Theological Seminary in Rüschlikon, Switzerland, author of several books on Old Testament prophecy, has written a rather comprehensive study on the smallest of the prophetical books, Obadiah. The little hard-covered booklet deals with all possible phases necessary for the proper understanding and interpretation of Obadiah.

At first glance it might appear as if Watts' book was written primarily, if not exclusively, for Old Testament theologians, or perhaps at best for ministers of the Gospel. It is true that several pages are quite unintelligible for the average reader, who has no inkling of what he considers as Hebrew "scribbling". However, if one would omit the reading of Ch. 2 ("The Text of Obadiah"), even someone without proper knowledge of the Hebrew language could study the booklet profitably.

It is Watt's conviction that Obadiah can only be properly interpreted when seen against the background of the history of Edom (against which this prophecy is directed), as this relates to the history of Israel. He differentiates his interpretation quite sharply from that of the school of "form criticism", which understand Edom as a "pseudonym for the power of chaos," thus interpreting historical references in Obadiah in an unhistorical way ("cosmic struggle"). Watts posits, on the other hand, that the first requirement to be met in an adequate treatment of the prophecy of Obadiah is that "it must deal seriously with historical allusions in the book." (p. 11) This is indeed a very important point.

Two further requirements for the proper understanding of this prophecy are: "(2) it must determine the place and classification of Obadiah within biblical prophecy; and (3) it must ascertain the position the book occupied in Israelitic worship." The second requirement emphasizes the fact that Obadiah ought not to be isolated from other "prophecies against the nations" found in other prophets. In chapter IV ("Commentary") and chapter V ("The Theology of Obadiah") Watts repeatedly asserts that the key to God's dealing with history is furnished by Jahweh's peculiar relation to Israel. In fact, other nations will be judged (=condemned) precisely because of their arrogant attitude to Israel. (cf. p. 68) It is this biblical, covenantal way of thinking, that will prevent one from branding Obadiah as a "sordid example of petty Jewish nationalism and hatred." p. 10.

The third requirement (to place Obadiah in the context of Israelitic worship) is further developed from pages 24-27. In this discussion Watts is influenced by some of the results from the school of "form criticism". This becomes evident in two ways: (1) Date of prophecy. Whereas conservative and older Old Testamentici such as C. F. Keil and J. Ridderbos (cf. also H. Veldkamp) have placed Obadiah in the pre-exilic period, namely **near the end of the sixth century or in the first** half of the 5th century (BC). Watts bases this on the recurring themes in Obadiah such as the reign of Jahweh and the expectation of the Day of Jahweh; these themes are by and large post-exilic in nature. (2) Obadiah as cult prophet. Watts claims that these afore-mentioned themes find their origin, their "Sitz im Leben", in the cultus; that is, they have a liturgical setting. The specific "Sitz im Leben", he suggests, is the occasion of the annual New Year's Festival held in the city of Jerusalem. It was precisely at these cultic celebrations that Israel's hostile nations were denounced, the restoration of the broken covenant people prophesied, and the proximity of the judgment day, the Day of Jahweh, audibly announced.

The author quite consistently has brought these three requirements to bear on the interpretation of certain passages. This gives to Watts' interpretation of Obadiah historical and contextual force. For Watts it becomes very important that Obadiah be not interpreted in isolation but that it can only be seen within the context of the total picture of Old Testament prophecy. Helping the student to find this historical and cultic context of Obadiah is a very worthwhile contribution.

In this review I will by-pass comments on the chapter dealing with the text of Obadiah (in which he, among other things, discusses Obadiah's relation to Jeremiah), as well as the commentary itself. In the last chapter Watts makes some very worthwhile remarks on the "Theology of Obadiah". I am a bit ill at ease with the term "theology" here. However, the material we find here is good. Watts claims — and here he gives us a valuable key to Obadiah's interpretation — that the "theological value of this little book lies in seeing the whole as an exposition of its last line: 'Dominion shall belong to Jahweh'." This presupposes a number of broad doctrines more elaborately developed in the Psalms and the major prophets. He mentions three: (1) "Jahweh's universal reign expresses itself in his specific rule over the nations." (2) "Jahweh had a special relation to Israel as his people." (3) "Jahweh had promised to unite Israel in Canaan." (p. 67)

These Old Testament doctrinal presuppositions — not very popular today — bring sharply into focus the reasons for God's judmental dealing in history. We appreciate that Watts has not attempted to white-wash the issues involved, but has honestly dealt with them in obedience to the biblical message.

It is remarkable that Watts does not draw any direct line to the New Testament. Some may lament this fact. I for one do not. In a study of this kind, this is not always necessary, it seems to me. Yet the themes emphasized by Watts are extremely important for the New Testament community. Jahweh stands in a peculiar relation to Israel: this theme can prevent us from falling prey to a false ecumenicity which attempts to obliterate the antithetical distinction between the "Ammi" and the "Lo-ammi", the people of the Lord and those who are not.

We judge that Watts has made a respectable contribution in exploring for us the context as well as the underlying motifs of the little book of Obadiah. We recommend it to our readers.

John Kerssies.

Hunt For Pure White Marigold

The first pure white marigold ever grown could be worth $10,000 to some lucky gardener this year.

Horticulturists with one of the world's largest seed companies have been experimenting for more than 16 years in an effort to develop a snowy white marigold. They began with a pale yellow variety and have progressed to an almost white bloom with a creamy center. It is so close to perfect white that the scientists feel the breakthrough will come soon.

To speed that day, the seed company has joined forces with a cereal manufacturer to enlist the aid of home gardeners across Canada. Free packets of almost-white marigold seeds will be packed in specially marked boxes of muffets, puffed wheat, puffed rice and corn flakes this spring. Instructions on the packets will tell how to plant the seeds and will provide details on earning $10,000 for producing the first pure white marigold.

Often called the friendship flower, marigolds are native to America. Their usual coloring ranges from pale yellow to deep oranges and reds. When a white variety is perfected, who knows what other colors might be produced?

From the Mailbox

•

LAWNDALE - TIMOTHY

Dear Sir:

In Calvinist-Contact of Feb. 26, 1970 there appeared a lengthy article by Rev. R. Kooistra under the heading: "Left Alone Lawndale and Timid Timothy." — Personally I thought it was quite a clever heading.

Much could be said about this article but at least for the time being I will refrain from doing this. However, after reading the above mentioned article the thought entered into my mind: "How nice it would be, also as a matter of fairness and complete information, to let our people read what the School Board has to say about this in defence of its stand and decisions in re this matter." No doubt you are well aware of the fact that the School Board wrote a little brochure about this whole matter explaining the situation and defending its position.

With the foregoing in mind my kind request is: "Please as a matter of fairness print in your paper (without any comments) the **entire** and **complete** contents of said brochure." — It seems to me the cause is important enough for this, the Board is entitled to a hearing of this nature, all the more so because of the publicity the case has received, Dr. Kooistra cannot object to this complete information, your paper would thereby serve the cause of justice and truth, and our people are entitled to hear both sides of the story as completely as possible.

While mentioning the above subject, let me close with a few questions.

In the first place, is it correct that the brother who, according to Dr. Kooistra, gave such "energetic leadership" is no longer at his post continuing that leadership? We heard several rumors about this but what **did actually happen**?

Secondly, how did our people in that neighbourhood by and large respond to that leadership. Am I correct in my conclusions (partly drawn from Dr. Kooistra's article) that they were very much opposed to it?

In the third place, isn't the Lawndale matter first of all a **local** problem which should be solved locally and cannot and should not be forced upon the people by Synodical or Classical Committees, or by Canadian people including the ministers, who are so far removed from the scene of action?

Finally, isn't it very well possible after hearing all the pro's and con's to come to the conclusion that "Timothy" was not "timid" at all but Scripturally wise in handling the potential explosive situation the way they have been doing it? And isn't that the view of most of our people in that particular neighborhood?

Respectfully yours,
John D. DeJong,
Hudsonville, Mich.

REPLY.

I do not think that I have been unfair to the Timothy Christian School Board. Nobody is ever obliged to quote any document in full. The obligation of the newspaper reporter and commentator is that 1) he quotes exactly and 2) he quotes in harmony with the intent and the meaning of his source. I think I did both. I did not quote the Board's position paper in full nor did I quote the articles in the **Chimes** (vol. 64, number 9) to which I referred in full. You see, what is sauce for the goose is sauce for the gander.

R. Kooistra.

THE FAMILY BOOKSTORE
Serving Reformed Canada
468 BRANT STREET, BURLINGTON, ONT. PHONE (416) 637-9151

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. On the ——
5. Fellow
9. God of the sea
10. Ventilated
12. "The Four ——"
14. Weep
15. Part of "to be"
16. Likely
17. Vietnam port
18. Cornered (Inf.)
20. Rude persons
23. Addition to a bill
27. Land Measure
28. Weather ——
29. Parrot
31. Inclines
32. Male singer
34. Viper
37. Copper (Lat.)
38. Romanian coin
41. Edgar Allan ——
42. Evening prayers
44. Wear away
46. Expunge
47. Man's name
48. Completed

DOWN
1. —— apparent
2. Eye
3. Lubricate
4. Monks
5. Loping gait
6. Greeting
7. —— of Triumph
8. Andes country
9. Candlenut tree
11. Tint
13. Open (poet.)
18. Dutch ——
19. Rescue worker
20. Relative of "pow"
21. So. Am. Tuber
22. Grampus
24. —— Dailey, actor
25. Conclude
26. Legal term
30. Zigzags
31. Hurled
33. Born
34. Mimic
35. Painful
36. Foot soldier
38. Spare
39. Scottish-Gaelic
40. Custom
43. —— rata
45. Perform

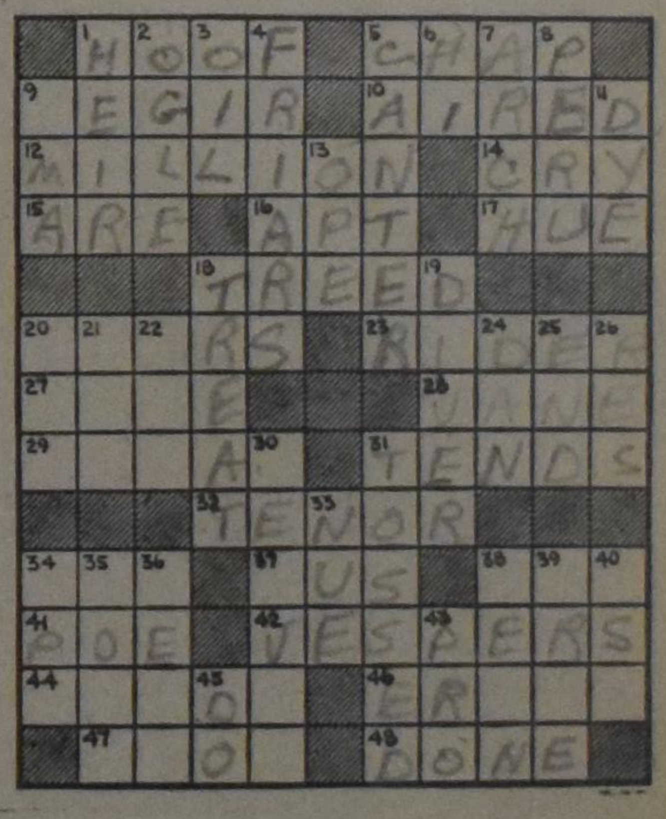

SOLUTION to previous **Crossword Puzzle**

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage en anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Joe and Diane Vroom, nee Tigchelaar thank God for the safe arrival of Danny's baby sister

RACHEL ELIZABETH

April 2, 1970.

R.R. 3, Malton, Ont.

With thankfulness to our God we announce the birth of our son

ANDREW JAMES

John and Froukje Tine Tamming, (nee Wigboldus).

A brother for John, Frances, Grace, Ekka, Ralph, Martin and Clara.

April 10, 1970.

395 Metcalfe St. West. Strathroy, Ont.

With gratitude to God we announce the birth of our second child, a daughter

JACQUELINE LORRAINE

A sister for Patty.

Born April 10, 1970.

Jack & Henny De Vries. St. Catharines, Ont.

Grateful to our Lord, the Creator we announce the birth of our son and brother

HENRY JOHN

"Oh, Lord, how manifold are Thy works. In wisdom hast Thou made them all." - Ps. 104:24

Hank and Rita Lammers. Grace Elizabeth.

April 14, 1970.

196 Grove Park Drive, Burlington, Ontario.

Mrs. B. Zylstra (& the late Mr. Peter Zylstra) is pleased to announce the marriage of her daughter

APPIE

to

Mr. CORNELIUS A. SCHUURMAN

son of Mr. & Mrs. C. Schuurman, R.R. # 2, Branchton, on Saturday, April 25th, 1970, at 3:00 p.m. First Christian Reformed Church, Brantford.

Rev. R. Praamsma officiating.

Mr. and Mrs. John P. Slik are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

MARJO CORNELIA

to

Mr. BEN MERKUS

son of Mr. & Mrs. B. Merkus of Guelph, Ontario.

The ceremony will take place on Saturday, May 9, 1970 at 3:30 p.m. at the First Christian Reformed Church of Kitchener, Ontario.

Rev. P. L. Van Katwyk officiating.

Future address:
527 Victoria Street South, Kitchener, Ontario.

Mr. and Mrs. A. Meyer of 15 Driftwood Drive, Brantford, Ont. are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

ROMINA

to

Mr. HENRY KRIKKE

son of Mr. and Mrs. H. Krikke of 53 Forster Street, St. Catharines, Ont.

The wedding will take place D.V. on Saturday, May 9th, 1970 at 4 p.m. at the Maranatha Chr. Ref. Church, St. Catharines, Ont.

Rev. M. Geleynse officiating.

Future address:
St. Catharines, Ont.

We wish to express our sincere thanks to everyone for the many acts of kindness, prayers, messages of sympathy, donations and floral tributes received in the recent loss of a dear son and brother.

The Kloet family.

Mr. & Mrs. Menno W. Kuiper of Ottawa, Ont. are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

CHRISTINA

to

Mr. GERALD PLEIZIER

son of Mr. and Mrs. John Pleizier of Belleville, Ont.

The wedding will take place D.V. on Saturday, May 16th, 1970, at 2.30 p.m. in Calvin Christian Reformed Church, Ottawa, Ont.

Rev. A. W. Schaafsma officiating.

1920 — 1970

We are happy and thankful to announce the 50th wedding anniversary of our parents and grandparents,

MARTEN REENDERS
and
GRACE REENDERS (nee SIEGERS)

on April 29, 1970.

Our hope and prayer is that the Lord may be with them in the future as He has been in the past.

Kornelis and Alice Reenders, Garry, Marvin, Linda, Bradley, Darin, Chino, California.

Pearl Stoter, Grace and Richard, Winnipeg, Man.

Bob and Elsie Bolt, Judith, Margriet, Irwin, Marshall, Thunder Bay, Ont.

Raymond and Harmina Themmen, Mark, Joel, Perri, Winnipeg, Man.

George and Lois Reenders, Tammy, Marlene, Roland, Sheila, Winnipeg, Man.

740 Government Ave., Winnipeg 15, Man.

1920 — 1970

On April 29, the Lord willing, with our parents and grandparents

DIRK REEMEYER Sr.
and
EGBERDINA REEMEYER—VAN VEMDE

we hope to celebrate the 50th wedding anniversary.

That the Lord may spare them in the years to come is the wish of their children.

Bert and Dorothy Reemeyer, R.R. # 2, Hamilton.

Dina and David Cole, Sentani, West Irian, Indonesia.

Dirk Reemeyer Jr., at home.

And 7 grandchildren.

1925 — 1970

The Lord willing, on April 23, 1970, with our parents and grandparents

JOANNES SCHOTSMAN
and
DERKJE SCHOTSMAN, nee STUIT

we hope to celebrate the day that they were married 45 years ago.

We pray and wish that the Lord may give them yet many years of happiness to come.

Their thankful children:

John and Rita Schotsman, Hamilton.

Ralph and Shirley Schotsman, Mount Hope.

Simon and Christina Schotsman, Hamilton.

Ann and Hank DeGroot, Hamilton.

And 12 grandchildren.

69 Kennedy Ave., Hamilton, Ont.

1930 — 1970

On April 29, 1970, the Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents,

ALBERTUS KLEINE DETERS
and
FENNY KLEINE DETERS—WUBS

the occasion of their 40th wedding anniversary.

Psalm 121.

Weston:
Janny and Jan Meyer. Alfred, Nanda, Annette.

Rexdale:
Jeanette and Tom Versteeg. Glen, Linda, Jeanette.

Acton:
Hank and Shirley Kleine Deters. Cindy, Alan, Robert.

Scarborough:
Ineke and Jack Den Engelsman. Jackie, Allan, Ginny, Andrea.

Malton:
John and Henrietta Kleine Deters.

Toronto, Ont.,
2515 Eglinton Ave. West.

With much thankfulness and gratitude to God, we hope to celebrate with our dear parents

RICHARD POSTMA
and
HENDRIKJE POSTMA—MEINEMA

on April 24th, 1970 their 40th wedding anniversary.

That the Lord may continue to bless them for each other and for us, as He has done in the past, is the wish of their thankful children.

Andrew & Margaret Hoekstra, Chatham.

Dick & Grace Kloostra, Chatham.

Fred & Alice Postma, Chatham.

Bernard & Irene Veldboom, Chatham.

John & Pauline Postma, Chatham.

Henk & Frances Postma, Grimsby.

Andy & Jenny Postma, Wellandport.

Richard & Marlena Postma, Dunnville.

Mike & Tina Postma St. Catharines.

Mark & Sina Postma, St. Catharines.

and 33 grandchildren.

R.R. 3, Wellandport, Ont.

On Sunday, May 3rd, 1970 our dear parents

HENDRIK OOSTERVELD
and
JEAN OOSTERVELD (UULDRIKS)

celebrate their 40th wedding anniversary.

Ps. 134:3.

That the Lord may bless them for each other and for us in the years to come is the wish of their thankful children and grandchildren.

Henk and Lena, Etta, Ricky, Harry, Ronnie, Eddy.

Reina and Andy, John, Jacqueline, Eddie, David, Linda, Barbara. Rance and Shirley.

R.R. # 3, Guelph, Ont.

With much thankfulness and gratitude to God, we hope to celebrate with our parents

HENRY BROUWER
and
CLARA BROUWER—nee VAN DER VEEN

their 25th wedding anniversary on April 19th, 1970.

That the Lord may continue to bless them for each other, and for us, as He has done in the past, is the wish of their children.

Joshua 24:15.

Anne & Jake.
Sid & Sharon.
Larry.
Joyce.

R.R. # 2, Guelph, Ont.

1945 — 1970

Greetings on this happy day God's great love your strength and stay;
His own Word your daily guide, As you journey side by side.

The Lord willing, on April 26, we wish to celebrate with our dear parents and grandparents

WILLEM POT
and
BALIGJE HELENA POT, nee ROORDA

the occasion of their 25th wedding anniversary.

Their children,
Belleville, Ontario:
Helena and Richard Van der Wal.

At home:
Jake.
Neil.
Bill.
Daphne Ruth.

Their grandson,
Richard Kevin Van der Wal.

April 26, 1970.

1974 Guild Street, Pickering, Ontario.

It is with gratitude to God that we hope, the Lord willing, to celebrate with our dear parents, grandparents and greatgrandparents

ARNOLD DE JONG
and
WINNIFRED DE JONG (nee BOUMA)

their 50th wedding anniversary on the 29th day of April, 1970.

Our prayer is that the Lord provide for them all their needs in the years ahead.

Their thankful children:

Mr. & Mrs. John de Jong, Abbotsford, B.C.
and
Mr. & Mrs. Charles Baker, Neerlandia, Alta.

10 grandchildren and 1 greatgrandchild.

Vanuit Molenend (Fr.), Holland ontvingen wij bericht dat de Here tot Zich heeft genomen onze lieve moeder en grootmoeder

FROUKJE REKKER—v. d. LEEST,

in de ouderdom van 78 jaar.

Sinds 7 april 1962 weduwe van Haaije Rekker.

Ps. 23.

Acton, Ont.
W. Barens—Rekker.

Guelph, Ont.:
A. Riemer—Rekker.
A. L. Riemer.

En kinderen.

Ut Nederland ontvingen wij bericht dat de Here tot Zich genomen heeft onze geliefde vader, groot- en overgrootvader

PIETER KAPTEYN,

op de gezegende leeftijd van 85 jaar. Sinds 29 juni 1960 weduwnaar van Maria Christina van Dam.

Philippenzen 1:21, "Want het leven is mij Christus en het sterven gewin."

Schalkhaar, Holland:
P. Kapteyn.
J. Kapteyn—Reyneveld.

Amsterdam, Holland:
J. W. Kapteyn.
B. Kapteyn—Horsman.

Alphen a.d. Rijn, Holland:
C. Kapteyn.
J. Kapteyn—Verburg.

Bowmanville, Ontario:
J. Kapteyn.
H. Kapteyn—Buma.

Zwammerdam, Holland:
P. Kapteyn.
T. Kapteyn—Kok.

Alphen a.d. Rijn, Holland:
P. Verduyn—Kapteyn.
C. Verduyn.

Haarlem, Holland:
W. Kapteyn.
M. Kapteyn—Koster.

Haarlem, Holland:
M. C. Oudshoorn—Kapteyn.
H. Oudshoorn.

Hamilton, Ontario:
C. Kapteyn.
J. Kapteyn—Benschop.

Enniskillen, Ontario
K. Molenaar—Kapteyn.
J. Molenaar.

50 klein- en 5 achterkleinkinderen.

Zwammerdam, 8 april 1970.

Op 10 april 1970 nam de Here tot Zich, na langdurige ziekte, onze lieve vrouw, zorgzame moeder, grootmoeder en overgrootmoeder

JOHANNA VAN RIJN—VAN BEEK,

op de leeftijd van 66 jaar.

Haar troost in leven en sterven was Psalm 42 vs. 5: "Maar de Heer zal uitkomst geven."

Grimsby, Ont.:
Cornelis van Rijn.

Amsterdam-Holland:
Gerie Merkelbag—van Rijn.

Grimsby, Ont.:
Bob C. van Rijn.
Ineke van Rijn—Zwart.

Beamsville, Ont.:
John H. van Rijn.
Liz van Rijn—Colijn.
en 12 kleinkinderen,
2 achterkleinkinderen.

De begrafenis heeft plaats gehad op maandag 13 april 1970 te Grimsby, Ontario.

On April 10, 1970 our dearly beloved mother and grandmother

JOHANNA VAN RIJN, nee VAN BEEK,

at the age of 66, was called home to be with her heavenly Father.

Grimsby, Ont.:
Bob and Ineke van Rijn,
Shirley, George, Richard, Joanne, Sandra, Ingrid.

Beamsville, Ont.:
John and Liz van Rijn,
Susan and Jenny.

John 14:12.

The Evangelism Committee of the Burlington Chr. Ref. Church extends sincere Christian sympathy to Mr. and Mrs. C. Dekker and family in the sudden loss of their son and brother

JOHN.

Psalm 23:4.

The Ladies Aid of the Chr. Ref. Church of Houston express their sincere sympathy to Mr. A. Euverman and family in the passing of his wife

Mrs. A. EUVERMAN.

May our Heavenly Father graciously sustain them, by His Word and Spirit.

President —
Mrs. H. Ruiter.

Secretary —
Mrs. J. Lieuwen.

For sale:

ORGAN (HARMONIUM)

oak, in good condition. $75.00. Letters under no. 2247, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

EXPERIENCED MAN

for large corn and beef farm. Must be able to work by himself. High wages. Beautiful 3-bedroom home, close to church and school. Apply L. Marcusse, R.R. 1, Wyoming, Ont., phone 845-3274.

For sale:

SHOE STORE AND REPAIR

Yearly turnover — $30,000. Will sell cheap due to illness. Contact: Mr. G. Krabbenbos, Box 432, Essex, Ont. Telephone: 776-7669.

Wanted immediately:

HIRED MAN

single or married for modern poultry farm with 15,000 layers/20,000 pullets. Must be ambitious, willing and be able to work independently. 2 miles from Chr. School & Church. Westra's Poultry Farm, R.R. 1, Aylmer, Ont. Phone: 773-9547.

Wanted: Middle-aged

HOUSEKEEPER

in home with 2 schoolchildren, 14 and 16. Write to L. Idsinga, R.R. 1, Auburn, Ont.

WANTED!!!

Aggressive, independent people interested in selling real estate. Genuine action yet free of unnecessary tensions. Compensation for previous experience. Office, leads and secretarial service supplied. Contact S. H. Boersma, Real Estate Broker, 643 Murphy Road, Sarnia or call 344-2433.

T.V. TECHNICIAN OR PARTNER WANTED

Business established 25 years in Toronto. Sales and service. Letters to box 2242, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale

DUTCH STORE

in Ontario with a complete assortment of imported groceries, drygoods, souvenirs, etc. Letters under no. 2248, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For rent:

2-BEDROOM BUNGALOW

with garage. On 2-acre lot. On highway. $125.— monthly. Write or call Mrs. R. Vanbeek, R.R. 1, Thorold, Ont. Phone Niagara Falls 262-4650.

PRIVATE SALE

Two-bedroom house, finished rec. room and bedroom in basement. 120 x 150 ft. lot. Near Christian school and churches. Phone Hamilton 389-1107.

Wanted:

SINGLE FARM HELP

on dairy farm. Must be able to milk. Close to town and church. Write to: H. Hartemink, R.R. 5, Lucknow, Ont. Tel. 519-395-5227.

"BLINK BONNIE"
HOUSEKEEPING COTTAGES

30 miles north of Lindsay on Highway 35 open May 9. 2 and 3 bedrooms $60-70 weekly. All conveniences. H. Vegter, 6 Colton, St. Catharines. Tel. 935-8173.

---

275 Acres Dairy Farm

aan highway. Melkcontract. 6 Mijl vanaf York. 7-kamer huis. Grote barns met barn-cleaner. Varkenshok. Silo met unloader. Holstein vee, 12 zeugen. Alle nodige machines. $100,000 vraagprijs — $37,000 down.

Jack Bylsma
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

BROILERS: 25,000 qt. automatic, 50 acres, 7 rm. home, $125,000.
FRUIT: Peaches, cherries, A1 soil, 4 acres, 7 rm. home on sewers and water. Barn. $42,000, 6% mtge.
4 ACRES, sandy soil, peaches, cherries, barn, cold storage, 3,000 sq. ft. greenhouse plus material for 12,000 ft. City water, 6 rm. brick bungalow. $55,000, 5% mtge.

Ask us for Dairy, Hog and Grape Farms.

Gerrit Otten
416 - 563-7904
(collect)
BEAMSVILLE, ONT.
Rep.
ART BRUNTON
REAL ESTATE BROKER
416 - 945-5409
282 Main Street East
GRIMSBY, ONT.

NIAGARA FARMS

170 ACRES, ideal set up for dairy, barn has 40 stanchions, milk house, 2 cement silos, one with automatic unloader, good large home. Owner will accept as little as $8000 down to reliable purchaser.

134 ACRES, excellent location, frontage on 2 roads, beef barn with about 20 head of beef included, full line of farm machinery, 4 bedroom home. Asking about $15,000 down, balance one open mortgage.

For more information call John Dugan, Welland 732-1536, rep.

GEO. DUGAN REALTIES LTD.
REAL ESTATE BROKER
193 Main East, Welland 732-7517

Turkeys & Capons

Large turkey tonnage quota, plus market for 80,000 lbs. (non-quota) N.Y. dressed. Also markets 12,000 to 15,000 capons per year. Profitable combination! Excellent buildings and location, Central Ontario. 18 acres sandy loam. (High net income, here.)

Interested in layer, broiler properties? Check the Bray list.

FRED W. BRAY
REAL ESTATE BROKER
357 Upper Paradise Rd., Hamilton 43. Phone (416) 389-0344.
Write or phone for definite appointment.

For REAL ESTATE in
SIMCOE
and surrounding Counties
"The Golden Garden of Ontario"
LET US INFORM YOU
to contact
Pim Veeneman
representing
one of the oldest Real Estate Firms in Simcoe,
J. Thomas Hamilton Limited
39 Norfolk Street North
Resident 426-1739 Office 426-0815
HOMES,
GENERAL FARMS,
TOBACCO FARMS,
ORCHARDS,
MARKET GARDENING,
BUSINESS OPPORTUNITIES,
BAKERY, GROCERY,
RESTAURANT, LAUNDRY,
INVESTMENT,
ETC., PROPERTIES FOR

LONDON, ONTARIO
For all your real estate needs, competent advice, call or write
Stan Vandergoot
Bus. 451-5120 Res. 455-7177
W. S. BALDWIN and Company Limited
16 Pritchard Place, London 35.

A HOSPITAL FOR WAR VETERANS

SUNNYBROOK . . .

It was raining last night as we drove up to Sunnybrook. The tall towers of the hospital loomed before us, their darkness interrupted by the small stars of lighted windows. We thought: 'Each light represents one man who fought, and gave up his well-being for Canada . . .

The foyer of the hospital was a pleasant change from the deluge outside — a big, cheerful room with chairs scattered invitingly about, but they were empty. As we walked up to the elevator, we heard a man explaining to his son about his uncle, up there in Ward 4 . . .

I looked forward to my visit to Sunnybrook Hospital with mixed feelings. I was aware of Canada's great debt to these warriors, symbolized by a Remembrance Day assembly each year at school, but somehow it didn't mean anything. After all, I wasn't even around during World War II, all of twenty-five years ago. I wondered what the real facts would be like. How did that war affect those men up there? My Parents know. You who read this, know.

My mother lived in Arnhem during the war. She saw men shot in front of her house. What did you see? Do you remember? The men who live in that hospital are part of these remembrances. They were the ones who were shot at and maimed in defence of US. What can we do for them?

We were bringing a two yard long Easter Bread, cake and flowers, which had been exhibited at the Dutch table at 'Easter Around The World'. We held these offerings to the forgotten in our arms as we ascended to the third floor in the elevator. Almost too quickly we stopped, and the door opened. We knew what we were going to see when we heard a hoarse voice screaming.

A cheerful Scottish nurse greeted us, ignoring the screams and our stricken faces.

'Where are the World War Two veterans? We are Dutch-Canadians and we would like to give them these things as a small token of our appreciation to them for liberating Holland twenty-five years ago.'

'They're all over, but look in those two wards at the opposite ends of the hall. Most are in there.'

We walked warily down the hall, threading through the wheelchairs and tottering old men who looked as if they might fall down any second. These were the war heroes of those books and movies? This old creature flew an airplaine? That one sang 'Mademoiselle from Armentieres' with his buddies over a glass of stout? Impossible! And yet, they must have, for they are in a veterans' hospital. Suddenly it dawns on you that this is what war does to man.

The television was blaring unwatched as we came into the ward. Teatime was just over and the patients were reading and sleeping in their beds.

'We are the Dutch whom you have liberated and we are trying to show our appreciation by giving you these flowers and things.' No reaction. Their old ears have not heard. But all eyes look at us, their memories brought back by our costumes, Zeeland, Volendam and Marken.

'Who are you?'

We brought a piece of Easter bread to each bed, but the men in them do not let us go away.

'I fought in Nijmegen. I was billeted with the Burgomeester.' His wife, who was visiting him, told me this. He couldn't talk.

There was another one who only said: 'How tall is he?,' referring to a boy who had come along in Volendam costume.

'Six-three.'

'Six-three, eh . . .' He was bent and old. As I left, I wondered if he had been six-three in his youth.

My mother talked to a man who had been in both wars, and everytime she reminisced about her experiences, he burst into tears.

We talked to those who flew the planes you heard every night 'wondering if they'll stop or fly on', We talked to men without arms, without legs, without teeth, without sight, and sometimes we didn't talk, we just smiled and land a piece of bread on the bed and walked on. They were without minds . . .

But as we talked, we felt guilty. Here we were, young, strong, vital. We could leave the hospital, walk into the night, see the world, at the expense of these men. They have paid for the world we know today, and the children we have, with their legs, arms, sight, sanity and lives. Yet while we live on the priceless gift they gave us, our freedom, they must spend the rest of their lives in Sunnybrook. And we live, and they vegetate, and we have forgotten. But they haven't.

We MUST NOT FORGET. We cannot shut them away in an impregnable fortress. Sunnybrook is not impregnable. Visitors are welcomed. What visitors? Some men had not spoken to any one from outside the hospital in months.

Are we really this fickle? Can we be so heartless, so hypocritical? Oh, make no mistake about it. We are, and more.

Anyone who disagrees with me should go to Sunnybrook. You will learn a thing or two about yourself.

The nurse bade us a cheery goodbye, and we responded with a lightheartedness we did not feel. As we left Sunnybrook, the rain was still falling.

Please, do not ignore what I am trying to say. Sunnybrook is there — drive past it. And as you look up at that huge building, remember that that place is full of remembrances, and each light is one man who has given up his normal life for YOU!

Ineke Limbertie.

(Reprinted from "De Nederlandse Courant".)

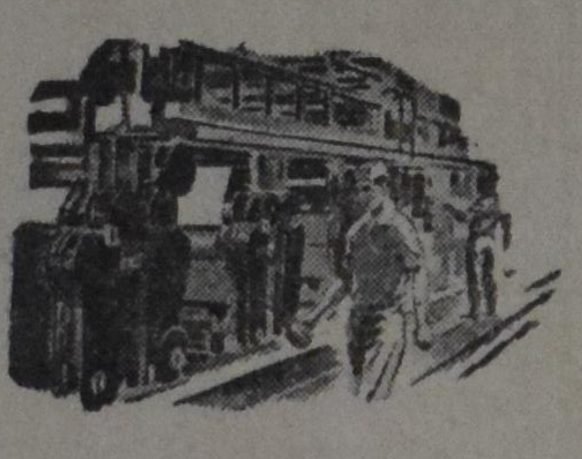

From other presses

Wonderful

It is a wonderful privilege to write a few words of "Fare-well" to a wonderful man and his wonderful wife. We are going to miss you, Rev. and Mrs. Guillaume!! And not many people in our seven Churches will wonder why I write this. You used the word "wonderful" at many occasions and until last year, when you were forced to retire for health reasons, while you always had been working in God's service with such an untiring energy and infectious joyfulness, you told us in your bulletin that the Lord had been wonderful to you. Your secret was He of whom Isaiah writes in chapter 9 verse: "And His name shall be called Wonderful, Counsellor, Mighty God, Everlasting Father, Prince of Peace." It was His message you preached to us Sunday after Sunday. It was Him whom you showed to us.

Not only here in Edmonton, but during all the 40 years of your ministry which we so joyfully and gratefully celebrated last year, you have tried to inspire the sheep of the fold so that they would marvel at the wonders of God's never-ending faithfulness in the Lord Jesus Christ. Trembling, yes trembling of joy, and in great awe for your Sender, you have been a minister of the Word and the Sacraments.

God called you when you were twenty-three years young. It was your joy to answer His call and to go. Permit me to quote the following.

"In spite of problems, financial worries, unpaid bills, nagging and rasping irritations from Christians who know little of true sanctification, there is always a thrill in the work of the ministry that cannot be surpassed. To go down into the arenas of life and meet with men, see them in their despair, their loneliness, their pain . . . Yes! To go to them with their hangovers, tempers, neuroses, phobias and terror of death and to tell them that there is ONE who can meet their every need, tell them the wonderful story of the Gospel of God, tell them that 'in Christ is LIFE and the life is the light of men' — there is no joy quite like this."

You have shown the wonderful truth of this quotation in your work among us here in Edmonton, Reverend and Mrs. Guillaume. As colleagues we regret that you will leave us to go and live at 101 Fairview Dr. in Brantford, Ontario. We feel a little like Elisha in II Kings 2 vs. 12. We would have preferred to keep you here in Edmonton. Yet, we also can justify your leaving us, we even want to say: It is wonderful that you move close to Hamilton, the city in which **Calvinist-Contact** is printed. It is wonderful to know that you will have much more time for your page "From Pulpit and Pew." We are sure that through that page the jubilant voice of our real and true redemption in Jesus Christ will sound with unbroken power. The gospel of salvation, you heard it as prisoner in the concentration camp, Rev. Guillaume. And in the May-June issue of 1968 of **The Young Calvinist** you asked: "Say, do you hear it? Do you shout it around, 'I hear it'?"

Yes, we have heard it in your active ministry among us, and we hope to hear it again and again coming to us from "your" page in **Calvinist-Contact.** And by God's grace we all will continue to shout it around to His honor and glory. Therefore we wish you a safe journey and many wonderful, happy days together on the Fairview Drive. And we pray that the rainbow of God's faithfulness in all its marvellous beauty may continually crown your ways and work. "I am with you; trust in Me; be not afraid, for I will never forsake you." That's what you wrote in the same **Young Calvinist.** Retirement has a touch of the Sunday, you know. And that is wonderful!!

(Rev.) Gerard Ringnalda
in "The Bridge".

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

•

**1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797**

FOURTH REVISED PRINTING

BY GRACE THROUGH FAITH

A Synopsis of Reformed Doctrine

by Remkes Kooistra, D.Th.

PRICE PER COPY $1.50

Order from your bookstore or from the publishers

Guardian Publishing Company Ltd.

P.O. BOX 312, STATION B   HAMILTON, ONT. CANADA

GOEDE BOEKEN

zijn de beloning als U ons een nieuwe abonnee aanbrengt voor Calvinist-Contact (en ons tegelijk het abonnementsgeld stuurt).

U KUNT EEN BOEK KIEZEN UIT ONDERSTAANDE LIJST:

Bijvoorbeeld (voor één abonnee): M. DE JONG en WIM ZAAL: BILDERDIJK; Dr. C. N. IMPETA: KERKELIJKE KAART VAN NEDERLAND; A. DOF: ARIE EN KATRIEN IN CANADA; J. OVERDUIN: HEL EN HEMEL IN DACHAU; M. E. VOILA: DE WELEERWAARDE HEER; MOEILIJKE KINDEREN; OKKE JAGER: DE HUMOR IN DE BIJBEL; ANNE DE VRIES: DE ILLEGALE WERKER; PROF. BAVINCK: HET RAADSEL VAN ONS LEVEN; V. D. STEEN. SPIONNAGE IN DE TWEEDE WERELDOORLOG; OOMS: DAGGELDERS; LAATMAN: SLOEBERKE SLOB; BAARDMAN: GROOT ALARM; MONS: PA BAKKER; PEELEN: 'T BEGON ONDER MELKENSTIJD.

The following titles of English Bonus Books are at this moment all in stock:

One subscription: WHEN THE BAMBOO SINGS, by H. G. BRENNEMAN; GOOD NEWS FOR MODERN MAN (New Testament in Modern English); N. STONE 100 BASIC BIBLE QUESTIONS ANSWERED; REV. T. C. VAN KOOTEN: LIVING IN A NEW COUNTRY; PROF. DR. J. KROMMINGA: IN THE MIRROR; C. SLUYS: A PREY TO SATAN; PROF. A. M. REHWINKEL: THE FLOOD; F. F. BRUCE: THE NEW TESTAMENT DOCUMENTS, ARE THEY RELIABLE?; J. NORVAL GELDENHUYS: THE INTIMATE LIFE (for engaged and newly married Christians); C. S. LEWIS: THE WEIGHT OF GLORY; REV. J. K. VAN BAALEN: THE GIST OF THE CULTS.

WM. R. RANG: THE STOWAWAY (for boys); THE GUN, by JOHN VRIESINGA & THE FLASHLIGHT, by JEAN G. FISHER. (These are two booklets for children, but are given together as a premium for ONE subscription.)

While for bringing in **TWO** subscribers we have: STRAIGHT DOWN THE CROOKED LANE, by F. H. ARNOLD; WORLD AFLAME, by Dr. BILLY GRAHAM; LEAST OF ALL SAINTS, by GRACE IRWIN.

CONFLICT AND HOPE IN SOUTH-AFRICA

by Dr. P. G. Schrotenboer

The author, who is general secretary of the Reformed Ecumenical Synod, has been in South Africa for some time, during which he made a special study of the race problem (apartheid policy). He has both observed life in the South African Republic, and talked extensively to numerous people, both white and black. In this book he does not only give a report on his observation, but he submits an unbiased and unprejudiced evaluation as well. Anyone who wants to orientate himself or who wants to have a clear insight into the South African situation, cannot afford to miss this book.

CONTENTS: Introduction — The Africaners a People who will not Forget their Past — Revenge: Dutch Reformed Style — South Africa: Darkest Spot on Earth — What is Apartheid? — Petty Apartheid — Bantu Education in South Africa — South African Universities and Racial Policy — Liberalism in South Africa — Christian Nationalism in South Africa — Christian National Education in South Africa — Trustees of South Africa — Is South Africa a Police State? — The Afrikaners Laager Mentality — Die Afrikaner Broederbond — South African Churches and Race Relations — There is Hope for South Africa.

Paperback design by Wm. Hart

PRICE PER COPY $2.40 (prepaid)

PUBLISHED BY

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

Corner Gage & Main St.   Box 312, Station B   Hamilton, Ontario

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION 'B'.
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Soliciteo by ....

ADDRESS ....

....

I would like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada $6.00 per year; for 2 years $11.50.

For the USA the same as for Canada, but in USA currency to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00.

Payment by cheque 15¢ extra.